GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 1 LETO XXIX. KAMNIK, 16. JANUARJA 1989

V novo leto z novim vodstvom

Sedemindvajsetega decembra so se v veliki dvorani SO Kamnik zbrali predstavniki osnovnih organizacij ZSMS in društev na volilni seji občinske konference ZSMS Kamnik.

Novo vodstvo in prestrukturiranje mladinske organizacije je bilo močno potrebno, saj so mladinci že večkrat ugotavljali, da njihova organiziranost ni učinkovita, poleg tega pa zastarela, kar je bilo tudi vzrok okostenelosti in neučinkovitosti mladinske organizacije.

Brane Modrijan, predsednik OK ZSMS Kamnik

Prvič v zgodovini OK ZSMS Kamnik se je zgodilo, da sta bila na kandidatni listi dva predsedniška kandidata, ki sta se vsak po svoje skušala prikupiti svojim volilcem. Njuno videnje nadaljnjega dela mladinske organizacije se je v bistvenih točkah pokrivalo, zato je bil vtis, ki so ga dobili delegati na konferenci, mogoče celo odločilen, čeprav sta oba kandidata znana širšim mladinskim množicam. Po kratkem volilnem boju v zadnjem mesecu pred konferenco, je bil po volji večine za predsednika OK ZSMS Kamnik izvoljen Brane Modrijan. Dosedanji sekretar, Demetrij Perčič, je sicer izgubil »bitko«, vendar ne dobesedno, saj je bila sprejeta nova organiziranost OK ZSMS Kamnik, katere avtor je prav Perčič. Nova organiziranost temelji na interesnem združevanju, za posamezne dejavnosti pa so zadolženi posamezniki, ki tvorijo sekretariat OK ZSMS. Sistem deluje na ta način, da vsak zainteresiran mladinec poišče odgovornega za določeno področje, mu predstavi problem ali idejo, ki jo nato izpelje delovna skupina, ustanovljena v ta namen. Zadolženi mladinec je le koordinator in svetovalec. Da bo novi sisem deloval, je nujno, da objavimo imena teh mladincev. Za mlade v združenem delu sta zadolžena Marko Dobnikar in Matjaž Perše, v krajevnih skupnostih Janez Slapnik in Marko Sušnik, v kmetijstvu Matevž Pibernik in Jože Koželj, za klube OZN Gabrijela Dežman, za glasilo ter obveščanje in propagando Dragan Ljušič in Damjan Gladek, za družbene dejavnosti in društva Stojan Debevec in Demetrij Perčič, za gibanja in interesne skupine Iztok Čebašek, za kulturo in prosti čas Bojan Traven, za šport in rekreacijo Tomo Petek in Barbara Božič.

Za usklajevanje dela med posameznimi področji bo skrbel novi sekretar Olaf Grbec, dolgoletni aktivist, po poklicu ekonomist.

Člani sekretariata so formalno izvoljeni za dve leti, vendar bo nedelo zagotovo vzrok za zamenjave, in to brez odlašanja, saj si v teh časih ne moremo več privoščiti šepanja.

Po volilnem delu konference sta dobila besedo tudi predstavnika RK ZSMS, ki sta predstavila program ZSMS za letošnje leto. V središču pozornosti je program za prevzem oblasti. »To pa ne pomeni, da bodo mladinski funkcionarji sedli na ministrske stolčke,« pravi Dejan Verčič, »saj danes ni ravno čast biti na vodilnih funkcijah. Moto tega boja je konec demokratizaciji in končno demokracija; v bodoče bo moralo biti tudi jasno, kdo nadzira oblast. Čeprav je bilo veliko povedanega o strankah, je jasno samo to, da jih ne bo mogoče prepovedati, pa tudi za parlamentarno demokracijo so potrebne, če hočemo imeti demokratični pluralizem.« Dokument bo v javni razpravi sredi januarja, v februarju naj bi ga republiška konferenca ZSMS predvidoma sprejela.

»Potem nas čaka še boj za uresničitev, ki bo nedvomno trd,« je zaključil Dejan Verčič.

Konferenca je informacijo sprejela brez pripomb.

Ker na konferenci ni bilo predstavnikov DPO z izjemo ZK in

Olaf Grbec, sekretar OK ZSMS Kamnik

SZDL in ker so bili odsotni tudi predstavniki občinske skupščine in IS, je konferenca menila, da gre za ignoriranje, ki kaže realni odnos do ZSMS po načelu »psi lajajo, karavana gre dalje«.

DAMJAN GLADEK

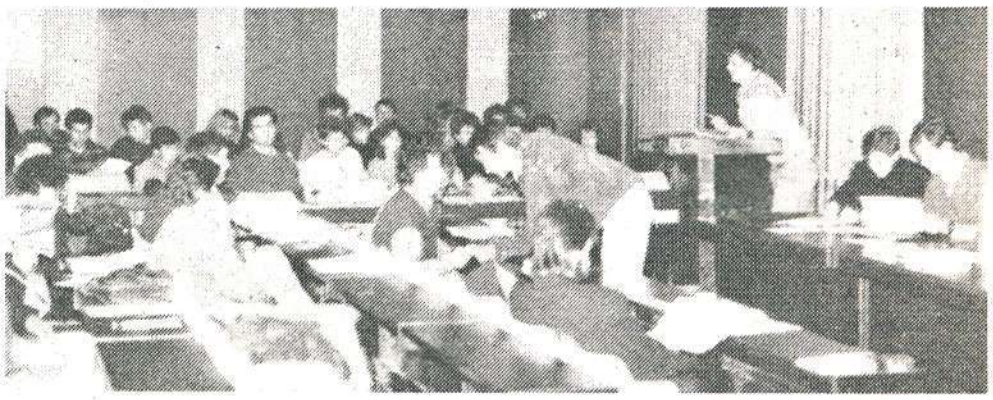

● ***Z decembrske skupščine***

Padec pod republiško povprečje

Delegati vseh treh zborov so se konec decembra sestali na zadnjem zasedanju skupščine v preteklem letu. Kot je že v navadi, so tudi na tokratni decembrski seji sprejemali osnutek programa dela skupščinskih zborov za prihodnje leto. Predsednik skupščine je vse delegate na seji pozval, naj do 15. januarja, dotlej bo osnutek programa v javni razpravi, dajo kar največ predlogov za dnevne rede naslednjih skupščin, seveda o aktualnih problemih v njihovem bivalnem in delovnem okolju.

Delegat Krajevne skupnosti Mekinje je ob tem posredoval zahtevo svojega okolja, da se ureditveni načrt za KS Mekinje obravnava v prvem trimesečju in ne v zadnjem, kot je predlagano v osnutku programa. To pa zato, ker imajo v krajevni skupnosti že nekaj časa vse pripravljeno za pričetek gradnje.

Na decembrski skupščini so delegati poslušali tudi poročilo o izvajanju resolucije. Rečeno je bilo, da nekateri kazalci gospodarjenja v občini kažejo na padec pod republiško poprečje, vendar pa v absolutnih številkah, kot je na primer akumulacija na delavca, kamniško gospodarstvo še vedno prednjači pred ostalimi obljubljanskimi občinami. Tudi izgubarjev lani v kamniški občini ni bilo. Predsednik komiteja za družbenoekonomski razvoj pa je v uvodu poudaril, da bi se veljalo prestrukturirati ne le v kvantitativnem, ampak tudi v kvalitativnem pomenu in da v bodoče ne bi merili uspeha proizvodnje v kilogramih. S tem je mislil na realsocialistični kazalec uspešnosti gospodarjenja – fizični uspeh proizvodnje, namreč.

V družbenih dejavnostih škripljе tudi v kamniški občini. Očitno ne bo mogoče uresničiti vseh zastavljenih programov – predvsem v zdravstvu in šolstvu. Nekaj so vsekakor krive tudi v zadnjem obdobju znižane prispevne stopnje. Zdravstvena skupnost Kamnik ima v letu 1988 tako kar 600 starih milijard dinarjev izgube; kar tretjino te vsote dolguje ljubljanskemu kliničnemu centru.

Delegati so na seji sprejeli še štiri odloke o spremembi davčne zakonodaje. Omenimo le sprejeto pobudo mladinske organizacije, da bodo lastniki stanovanj, ki bodo stanovanja oddajali mladim družinam, popolnoma oproščeni davka na promet nepremičnin.

Na zadnji seji je bila sprejeta tudi sprememba odloka o proračunu občine za leto 1988, odlok o začasnem financiranju splošnih družbenih potreb v občini v prvem tromesečju leta 1989 in odlok o lokacijskem načrtu za območje S4 cesta Stranje–Stahovica.

Na zadnji lanski seji občinske skupščine so delegati dali tudi soglasje k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi samoupravne interesne komunalno cestne in energetske skupnosti, kar je posledica odcepitve občine Kamnik iz energetske skupnosti Domžale–Kamnik.

ROMANA GRČAR

Žirija za podeljevanje priznanj OF slovenskega naroda pri OK SZDL Kamnik

RAZPISUJE

5 priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda v letu 1989

Priznanje OF je namenjeno posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnejšega pomena pri razvoju socialistične samoupravne družbe, zlasti pri:

– uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh

– za dosežke pri uveljavljanju, krepitvi in razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil

– uresničevanje ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega življenja in dela ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema in uveljavljanju in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti.

Predloge za podelitev priznanja OF lahko oblikujejo krajevne organizacije SZDL, vodstvo družbenopolitičnih organizacij, organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter družbene organizacije in društva.

*Predloge z obrazložitvijo naj predlagatelji posredujejo ŽIRIJI OF SLOVENSKEGA NARODA pri OK SZDL Kamnik, Titov trg 1, najkasneje do **15. marca 1989.***

Jubilejni koncert naših godbenikov

Ob 90-letnici ustanovitve Mestnega godbenega društva Kamnik je bil konec decembra v kinu Dom jubilejni koncert. Godbeniki so za slavnostni koncert pripravili pester repertoar skladb za stara in mlada ušesa.

Na jubilejnem koncertu godbe, ki jo je vodil Franc Lipičnik, je njen dolgoletni predsednik Božo Matičič v imenu godbenikov prejel državno odlikovanje – red zaslug za narod s srebrno zvezdo, ki mu jo je vročil predsednik Skupščine občine Kamnik Maks Lavrinc. Predstavnik Zveze kulturnih organizacij pa je dolgoletnim članom godbe podelil tudi srebrna in bronasta Gallusova priznanja.

Ob visokem jubileju so člani Pihalnega orkestra Kamnik na koncertu prejeli številne čestitke in dobre želje za sodelovanje od predstavnikov nekaterih drugih slovenskih pihalnih orkestrov, pevskih in drugih kulturnih društev. Člani kamniške godbe so izdali tudi posebno brošuro ob 90-letnici, katere glavni pokrovitelj je bila delovna organizacija »Stol«, pomagale pa so tudi ostale kamniške delovne organizacije. Foto: R. Grčar.

Praznik JLA

Dober teden pred koncem leta je praznovala svoj praznik naša armada in tudi letos je bila v mali dvorani kina Dom Kamnik tracionalna proslava in srečanje rezervnih vojaških starešin, družbeno političnih delavcev, starešin in občanov.

Po krajšem programu, v katerem so nastopali dijaki SENŠ Rudolf Maister, mešani pevski zbor Cantemus in vojaki iz kasarne Boris Kidrič iz Šentvida, so bila podeljena tudi visoka državna odlikovanja in priznanja.

Predsedstvo SFRJ je odlikovalo z redom zaslug za narod s srebrno zvezdo Alojzija Štrosa za njegovo dolgoletno delo na področju SLO in DS, saj je s svojim delovanjem v TO veliko prispeval h krepitvi vojaško strokovnega usposabljanja pripadnikov TO v Kamniku. Podeljena so bila tudi priznanja republiškega sekretariata za LO, republiškega štaba za TO, pokrajinskega štaba za TO, občinskega štaba za TO in OK ZRVS. Proslavi je sledilo tovariško srečanje, ki ga je popestril vojaški ansambel. Slavje se je v prijetnem vzdušju zavleklo pozno v noč.

DAMJAN GLADEK

Podelitev priznanj

Slovesnost v Rudniku

Vsako leto se zbero v Rudniku pri spomeniku borci, mladina in prebivalci kamniške in domžalske občine, da počastijo spomin na žrtve, ki so padle v neenakem boju z močno oboroženimi nemškimi enotami 6. januarja 1945. leta. Letos se je proslave udeležilo več sto ljudi.

O zgodovinskih dogodkih tega časa je govoril predsednik občinske konference SZDL Domžale Maks Jeran. Opozoril je na tragične dogodke tistega časa, ko je padlo precej borcev, političnih aktivistov in prebivalcev vasi Rudnik. Na pobudo sekretarja okrožnega komiteja KP Kamnik Edvarda Peternela-Tinka se je tega dne zbralo v Rudniku okrog 30 političnih delavcev, da bi se dogovorili o nadaljnjih akcijah oboroženega odpora. Vsi so se porazdelili po bunkerjih nekdanje okrožne tiskarne. Njihov prihod je moral nekdo izdati. Bunkerje so Nemci še istega dne popoldne ob 4. uri obkolili in tudi napadli. V bojih je bilo 13 ljudi ujetih, ostali pa so v boju umrli. Vse ujete moške so Nemci naslednji dan ustrelili v Vrhovljah, ženske pa odpeljali v kamniške zapore. Takrat je padel tudi sekretar okrožnega komiteja Tinko in skoraj vsi člani okrožnih forumov. V naslednjih dneh so zaradi izdajstva odkrili še več bunkerjev in padle so nove žrtve. Med njimi je bil tudi Jože Kavčič, član komiteja KP Slovenije in Tone Haupman-Kranjc, sekretar okrajnega komiteja Domžale.

Velike in težke izgube so močno prizadele prebivalstvo, toda boj proti sovražniku so nadaljevali še bolj odločno, vse do osvoboditve.

Slovesnosti so se udeležili tudi nekateri udeleženci takratnih bojev. Vsako leto se te slovesnosti udeležita tudi Jože Rženičnik iz Mengša in Jakob Zanoškar iz Količevega. Povedala sta, da se jima je posrečilo prebiti iz sovražnega obroča le po zaslugi prebivalcev Rudnika.

Slavnostni govornik ni mogel mimo današnjega položaja v Jugoslaviji. Poudaril je, da socialnih in nacionalnih stisk, nezadovoljstva prebivalstva in nezadržnega upadanja zaupanja v naš sistem ni mogoče odpravljati z zakonom ulice, javnimi mitingi in drugimi. Reši nas lahko le zaupanje in trda pot do vizije prihodnosti »Socializem po meri ljudi«.

V kulturnem delu so sodelovali moški pevski zbor in recitacijska skupina osnovne šole iz Radomelj.

STANE SIMŠIČ

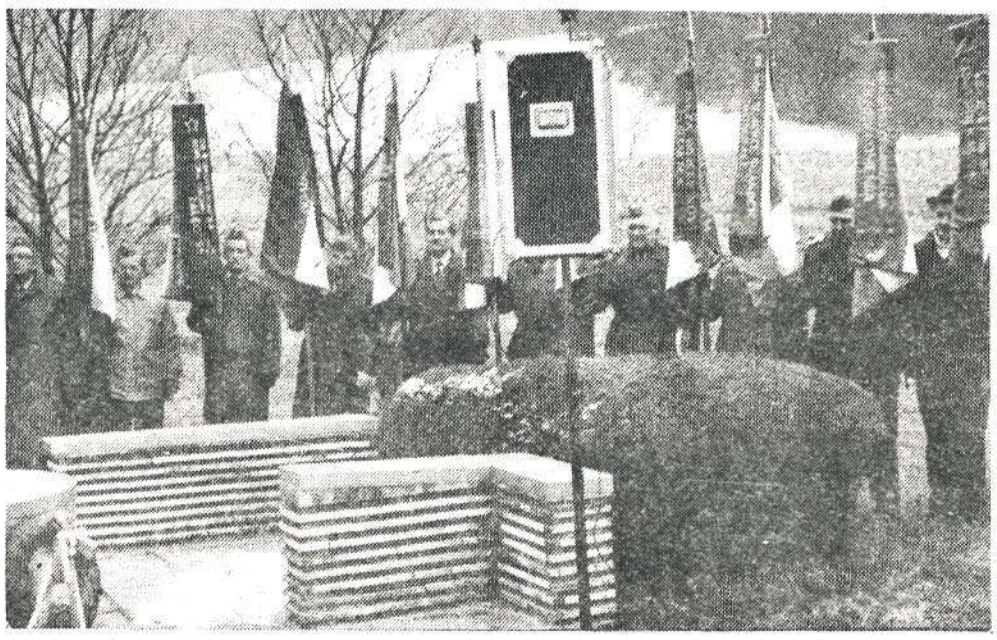

Stanarinski in drugi šoki

Predlog Zveze stanovanjskih skupnosti Slovenije, naj bi stanarine v Sloveniji naenkrat povišali do ekonomske višine (to bi pomenilo kar 378 odstotno povišanje oziroma s 73.000 dinarjev mesečno za poprečno veliko stanovanje na okrog 450.000 dinarjev) se bržkone ne bo uresničil. To bi bil namreč prehud udarec za stanovalce. Biti moramo realni in se v prihodnje pospešeno približevati ekonomski stanarini, da bi do nje prišli do konca letošnjega leta.

Prvo povišanje stanarin, najemnin, prispevkov za vzdrževanje kotlov in kotlovnic ter prispevkov za gradnjo zaklonišč je predvideno v januarju, in sicer za 66 odstotkov.

Kakorkoli že, ob nenehnem ponavljanju o nujnosti približevanja ekonomskim stanarinam smo v zadnjem času v vse hujših stiskah, ko ni denarja za vzdrževanje stanovanjskega sklada, hkrati pa imamo čedalje bolj omejene finance ljudi, stanovalcev.

Na SKG smo tudi izvedeli, da bo stanovanjska skupnost letos kupila 13 solidarnostnih stanovanj – v novo zgrajenem bloku A3K3, ki je bil prevzet 15. decembra, nameravajo pa dokupiti tudi tri malo večja stanovanja. Blok je sezidalo gradbeno podjetje Gradbinec po planu, v enem letu, pred njim pa je narejeno tudi veliko parkirišče.

Za letos je predvidenih petnajst novih stanovanj v objektu na Kajuhovi, kjer bodo izkoristili podstrešne prostore. Konec lanskega leta je bila obnovljena in revitalizirana tudi stara železnina na Tomšičevi. V njej je deset stanovanjskih enot, od tega so tri stanovanja kadrovska, ostala so nadomestna za stanovalce, izseljene iz hiš, ki jih tudi nameravajo v podstrešnih delih usposobiti za stanovanja, predvsem pa temeljito revitalizirati.

Tako na Tomšičevi kot tudi v že omenjenem novozgrajenem stanovanjskem bloku je prvič uporabljen takoimenovani enocevni sistem centralnega ogrevanja – vsak stanovalec ima na ta način svoj kalorimeter.

Letos je predvidena tudi zidava stanovanjskega bloka v Novem trgu.

ROMANA GRČAR

Kostavska planina znova oživela

Petindvajsetega decembra se je zbrala velika množica ljudi ob spomeniku NOB na Kostavski planini. Spomnili so se usodnih dogodkov, ki so se v času naše revolucije odigrali na tem mestu.

Na slovesnost so obiskovalci prihajali iz vseh smeri. Srečali so se na ravnici ob spomeniku. Organizator, ZB NOV Tuhinj, je srečanje dobro pripravil, na jasi pri spomeniku je gorel taborni ogenj.

Govornik, predsednik občinske skupščine Kamnik, Maks Lavrinc je razmišljal o dogodkih leta 1943, zadržal pa se je tudi na sedanjih dogodkih v Jugoslaviji.

Ne tako davna preteklost usodnih dni, ko so padala življenja naših sinov, je še vedno pričujoča. Ti dogodki nas danes še bolj zavezujejo, ko smo se znašli skoraj v nemogočem položaju in zahtevajo od slehernega energičnost in pripravljenost prispevati velik delež, da bi prebrodili gospodarsko in politično krizo. Prihajamo v čas, ko naj bi postalo merilo vrednosti družbenega dela le kvalitetno delo, prihajamo v čas korenitih družbenih sprememb, ko je potrebno demokratizirati vse naše življenje in navade in naše medsebojne odnose. Ustvariti moramo vizijo resnične prihodnosti, take, za katero se bo vredno boriti.

V tem duhu je izzvenelo tudi to srečanje nekdanjih udeležencev bojev na Kostavski planini: Kulturni program je pritegnil obiskovalce. Pevski zbor iz Tuhinja je zapel nekaj pesmi, otroci iz osnovne šole pa so recitirali.

Ob tabornem ognju in solidni postrežbi so se mnogi zadržali dalj časa, drugi pa so to srečanje povezali s pohodom po »Poti spominov NOB« občine Kamnik. Vreme je bilo primerno za nedeljski sprehod.

STANE SIMŠIČ

Mala Kazina v Kamniku

Zgodovina nam pripoveduje, da so bili ljudje, ki so znali plesati vedno priljubljeni pri drugih. Ples je bil pomemben del življenja. Dandanes, čemur se ne gre čuditi, so dekleta vesela fantov, ki znajo vse kaj več kot le stopicati na mestu. Ritem življenje popestri in ga naredi veselejšega.

V Kamniku je organiziranega plesa premalo, plesno kulturo pa je treba v človeka vsaditi že od njegovih rosnih let. Otroci so za glasbo in ritem najbolj dovzetni.

Zveza kulturnih organizacij in Predsedstvo Občinske konference mladine se tega zavedata. Sprejela sta ponudbo Študentskega plesnega kluba Kazina iz Ljubljane o organiziranju plesne šole za otroke – Male Kazine v Kamniku. Upamo lahko, da se bo šola začela že januarja, saj Mala Kazina traja kar šest mesecev. Interesente ZKO in OK ZSMS Kamnik vpisujeta na sedežih svojih organizacij ali telefonsko. Otroci, ki bodo obiskovali Malo Kazino, bodo razvrščeni po starosti v tri skupine (največ trideset):

predšolski od petega leta dalje, od prvega do četrtega razreda osnovne šole in od petega do osmega razreda.

Predšolski otroci se bodo učili plesno vzgojo, skupinske plese in družabne plesne igrice eno uro tedensko. Šolski otroci bodo v dveh urah na teden spoznali jazz, step, disco plese, standardne in latinskoameriške plese, R'R in družabne skupinke plese.

MOJCA PINTERIČ

● Iz delovnih organizacij

V Uslugi pridejo tudi na dom

Večina bralcev najbrž ve, da se ta kamniška organizacija drobnega gospodarstva v družbeni lasti, kot temu učeno rečemo, ukvarja s popravilom in izdelavo specifičnih gozdarskih čevljev, s pranjem pravega umazanega perila, šivanjem in s tapetništvom. Prav o slednjem bi radi zapisali, da so v tej delovni organizaciji čedalje uspešnejši pri obnovi starih, tudi antikvarnih predmetov. V Uslugini tapetniški delavnici namreč poleg novih sedežnih garnitur v novo preobleko spravijo tudi naše oguljene in lahko tudi zmajane fotelje, kavče in oblazinjene stole. Imajo izurjeno ekipo tapetnikov, ki po sedežne garniture pridejo na dom, jih odpeljejo v delavnico na Kidričevo 36 in pripravljene in olepšane pripeljejo nazaj k naročniku. V teh malo težjih časih, ko si le ne moremo privoščiti novega pohištva vsakih nekaj, niti na deset let verjetno ne, je kar dobrodošlo, da obstaja delovna organizacija, ki za precej manj denarja, kot bi stala nova garnitura, staro naredi za novo. Cene so res dokaj sprejemljive. Tekstil za preobleko sedežev lahko stranka kupi sama, po njenih željah oziroma izbiri pa ji ga kupijo tudi v Uslugi. Popravilo poprečne sedežne garniture stane od enega do poldrugega milijona dinarjev. Direktor delovne organizacije nam je, kot že zadnjič, ko smo pisali o Uslugi, malo potarnal o kadrih. V tej stroki je namreč veliko pomanjkanje dobrih, izučenih strokovnjakov (čevljarjev, šivilj, tapetnikov). Ponovno pa je pohvalil njihovo najuspešnejšo delovno enoto Montaža, s sedežem v Ljubljani. Ta prevzema celotne adaptacije stanovanjskih in drugih gradbenih objektov. V domžalski občini tako vzdržujejo celoten družbeni stanovanjski fond. Imajo namreč pogodbo z Razvojnim zavodom Domžale. Lani so obnovili tudi nekaj hiš v naši občini. V bloku nasproti Svilanita so obnovili fasado, sodelujejo pa tudi z SKG-jem. Delajo vse od fasad, streh do celotnih instalacijskih del, pleskajo, polagajo talne in druge obloge – skratka, vsa zaključna dela v gradbeništvu in vsa popravila. V ljubljanskih občinah prevzemajo tudi večje objekte, ki jih popolnoma obnovijo.

R. G.

Dedek Mraz je obiskal šole in vrtce

Praznovanje dedka Mraza je bilo tokrat nekoliko drugačno. Zaradi pomanjkanja denarja in tudi zaradi dokajšnjega nerazumevanja in nezainteresiranosti nekaterih dejavnikov v občini, nismo mogli organizirati osrednje prireditve s sprevodom dedka Mraza v mestu. Zato smo v skupini za pripravo praznovanja menili, da je bolje, če dedek Mraz obišče čim več otrok v njihovih okoljih.

Z igricami, ki so jih prispevali dramski krožek SENŠRM pod vodstvom Tine Romšak, dramska skupina OO ZSMS iz Mekinj, skupina vzgojiteljic iz VVO in taborniki, pa seveda z dedkom Mrazom in spremstvom smo v zadnjem tednu lanskega leta obiskali vse osnovne šole in vse glavne VVE in skoraj povsod smo bili lepo sprejeti. Skoraj pravimo zato, ker smo ponekod dobili občutek, da smo kar malo odveč, saj je pred nami na nekaterih šolah dedek Mraz gostoval že nekajkrat prej. Dejstvo, da otroci v nekaj dnevih vidijo tri do štiri različne dedke Mraze, jasno kaže, da v občini že nekaj let nimamo glavnega koordinatorja za takšne in podobne akcije (glede na za to rezervirana sredstva OZPM sama to ne more biti) in da so podjetja in organizacije pri tem prepuščene same sebi. Prav tako pa je res, da je pred leti nekajkrat propadla akcija o enotni obdaritvi vseh otrok v občini, ki jo je OZPM vodila skupaj z OK SZDL in OS ZSS. Še vedno se namreč dogaja, da so nekateri otroci obdarjeni dva ali celo trikrat, drugi pa dedka Mraza sploh ne vidijo. Zato se nam je zdel zadnji koncept tudi sprejemljiv, saj smo z njim izpustili le manjši del populacije naših najmlajših.

Ob koncu bi se še enkrat najlepše zahvalili vsem nastopajočim in sodelujočim, posebna zahvala pa gre delovnim organizacijam, ki so nam omogočile oz. olajšale organizacijo celotedenskega popotovanja dedka Mraza po občini. To so: Svilanit, Mercator-Eta, Meso, Usługa in ZTKO Kamnik ter Trak in Filc Mengeš. Hkrati pa izkoriščamo priložnost in vas opozarjamo, da se letos z vrtoglavo hitrostjo bliža PUST. Takoj po počitnicah boste imeli zlasti najmlajši, možnost z nami zarajate na pustni torek, 7. februarja 1989.

Vabljeni! Do takrat pa na svidenje.

OZPM
OLAF GRBEC

Novoletni sprejem za športnike

Predsednik občinske skupščine Maks Lavrinc je konec decembra priredil tradicionalne novoletne sprejeme. Pri njem so se tako srečali dosedanji predsedniki skupščin, izvršnih svetov, novinarji, nosilci partizanske spomenice, predsedniki skupščinskih delovnih teles, predsedstvo in delegati vseh zborov skupščine.

Sprejel pa je tudi najboljše športnike. Med njimi so ob predstavnikih samoupravne interesne telesnokultrune skupnosti in zveze telesnokulturnih organizacij sedeli strelci Marjan Repič, Roman Radej, Matjaž Oražem in Franc Zore, smučarji Samo Šuštar, Maja Cerar in Nives Sitar, šahistka Vilma Lap, konjenik Tomaž Tabernik, lokostrelca Ivan Maradin in Dragan Desnica, nogometaša Matjaž Mikuš in Kemal Husič, odbojkaša Grega Hribar in Janez Slabjana in planinca Rado Nadvešnik in Marko Prezelj.

V sproščenem pogovoru so športniki pripovedovali o svoji pretekli sezoni in športnih uspehih, marsikaj pa so povedali tudi o problemih, predvsem o finančnih težavah, ki so jim velika prepreka pri nemotenem športnem vzponu. (Foto: R. GRČAR)

Kamničani o obnovi mestnega jedra

Revitalizacija srednjeveškega Kamnika je že dalj časa naša stalnica. V zadnjem obdobju so to tematiko obravnavali delegati v skupščini. Ob končani obnovi hiše na Tomšičevi 23, kjer so v stari hiši, z železnino v spodnjih prostorih, v prvem nadstropju in podstrehi pridobili kar deset stanovanj, so pripravili okroglo mizo, kjer so strokovnjaki spregovorili o težavah in načrtih oživljanja starega kamniškega jedra.

O svojih pogledih na revitalizacijo in žuljih v zvezi z njo so nekaj dni za tem spregovorili tudi občani na javni tribuni nad kavarno, kjer sta arhitekta predstavila tudi svoje idejne načrte o ureditvi Malega gradu z neposredno okolico in Titovega trga.

Strokovnjaki so na okrogli mizi poudarili, da bi revitalizacijski načrt poleg umetnostnozgodovinske strani moral upoštevati tudi ekonomski in socialni vidik. Ocenili pa so tudi, da je prvi pogoj za revitalizacijo sedaj končno izpolnjen in sicer zapora mesta za promet. Prav ta korak pa je bil na javni tribuni, kjer so sodelovali predvsem krajani Centra, za sodelujoče najbolj moteč. Po njihovem mnenju bi morali strokovnjaki pri oživljanju mestnega jedra upoštevati tudi življenje v mestu in potrebe meščanov. In prav te naj bodo osnova za prometno študijo. Po njihovem mnenju bi enosmerni promet po Kidričevi cesti (samo osebnih vozil, seveda) omogočil lažji dostop do trgovin v tej ulici in nasploh normaliziral življenje v tem delu mesta, obenem pa to ne bi prav nič škodovalo mestnim fasadam in revitalizaciji. Meščani so na tribuni povedali, da so proti ukinjanju trgovin z živili v strogem središču mesta, poleg tega pa so tudi proti nadaljnjemu »razmnoževanju« lokalčkov in bifejev. Veseli pa bodo začetka urejanja Malega gradu z okolico, le da se nanj potem ne bodo naselile dejavnosti, ki tja ne sodijo. Enakega mnenja so bili za Titov trg.

Dr. Emilijan Cevc iz Akademije znanosti in umetnosti je na že omenjeni okrogli mizi dejal, da so Kamnik že v preteklosti zaradi napačnih posegov zelo spremenili in skazili, zato se je po njegovem mnenju oživljanja sedaj treba lotiti bolj organizirano, čeprav z ureditvenimi načrti na majhnih območjih.

Na okrogli mizi so še povedali, da so v Kamniku uspešno revitalizirali že kar nekaj objektov. Prvi je bil Klub upokojencev na Kolodvorski, pa Malograjski dvor, Maleševa galerija, stara Eta, trenutno obnavljajo tudi zelo zanimivo Albrehtovo hišo.

Za revitalizacijo je v Kamniku zadolženo SKG – Stanovanjsko komunalno gospodarstvo. Za to leto so po njihovih podatkih za revitalizacijo namenili milijardo dinarjev.

ROMANA GRČAR

Sto let kamniškega vodovoda

V Kamniku smo konec leta 1988 praznovali obletnico najstarejšega mestnega vodovoda v Sloveniji. Na komunalnem podjetju, kjer hranijo dokumentacijo o začetkih vodovoda v občini, so povedali, da je bil Kamnik resnično prvi – ne Ljubljana, ne Kranj, Celje ali Maribor, če naštejemo le nekaj večjih mest, vodovoda niso imeli pred tem. Celo tisti na Dunaju je precej mlajši, je iz leta 1910.

Toda Kamničani so konec prejšnjega stoletja imeli zelo tehten razlog, da so si začeli graditi vodovod. Ker je mesto zelo stisnjeno, je bilo veliko usodnih požarov, zaradi bližine vodnjakov in greznic ob hišah pa je v tem starem srednjeveškem mestu velikokrat izbruhnila epidemija nalezljivih črevesnih bolezni.

Priprave za gradnjo vodovoda, so se sicer začele že leta 1886 oziroma 1887, gradbena dela pa 13. julija 1888. Prvi slovenski vodovod je bil po dobrem letu zgrajen. Vodno zajetje v Spodnjih Stranjah pa so po nekaj letih morali nadomestiti z nekaj kilometrov oddaljenim godiškim zajetjem, ki je zaradi večje višinske razlike omogočal vodo tudi v prvih nadstropjih hiš. Poleg tega pa je prvotno zajetje ob Kamniški Bistrici večkrat presahnilo. Hkrati so vodovodne cevi, ki so bile najprej položene le do kavarne Veronike, potegnili do južnega dela mesta, do križišča Ljubljanske in Kranjske ceste. Toda tudi ta vodovod iz leta 1904 je bil ob hudih nalivih neuporaben – v vodi je bilo polno ilovice. Sicer pa povejmo, da so litoželezne cevi, ki so jih takrat kupili na Češkem, zelo dobro ohranjene in kar je morda še važnejše, še vedno v uporabi. Voda iz kamniškega vodovoda pa še danes velja za zelo dobro, predvsem pa je ena redkih nekloriranih. In morda še to Kamničani so imeli do leta 1932 vodovod oziroma vodo brezplačno.

ROMANA GRČAR

Vsi smo bogatejši za tri kilometre asfalta na Pšajnovici

KS Pšajnovica je lani dobila 3 km asfalta. Če ocenimo, da je bila ta investicija po cenah v mesecu novembru vredna 1,8 milijarde dinarjev, vidimo, da je to za tako majhno KS pravi podvig, ki ga je bilo v začetku rekonstrukcije ceste Šmartno-Pšajnovica težko pričakovati. Še enkrat je bilo dokazano, da je moč s složnim in enotnim delom ter s pravim posluhom širše družbene skupnosti ob maksimalnem angažiranju krajanov tudi v teh kriznih časih veliko narediti.

V imenu sveta KS bi se najprej želeli zahvaliti krajanom KS Pšajnovica in krajanom Sidola za udarniško delo in finančno udeležbo ter vsem lastnikom zemljišč za brezplačen odstop, ki je bil nekakšen finančni predpogoj za začetek del.

Za finančno in strokovno pomoč se zahvaljujemo: SIKCS občine Kamnik, republiški skupnosti za ceste, zemljiški skupnosti, GG Kamnik, skladu za intervencije v kmetijstvu, skladu stavbnih zemljišč, Emoni Domžale, ljudski obrambi občine Kamnik, podjetju za urejanje hudournikov, območni vodni skupnosti Ljubljana-Sava, SCT, tov. Štefanu Keku in Vidu Uršiču ter gradbenemu odboru, ki je odlično sodeloval s svetom KS.

Za moralno podporo in udeležbo na otvoritveni slovesnosti pa se zahvaljujemo: Francetu Popitu, Mitji Ribičiču, Francu Severju-Franti, ki je bil slavnostni govornijk na otvoritvi, borcem II. grupe odredov, Francu Poglajnu-Kranjcu, Janku Sekirniku-Simonu, Francu Avblju-Lojku, predstavnikom SOB Kamnik, DPO in DPS, SOB Domžale, sosednjih KS ter učencem OŠ Šmartno, mladincem KS Pšajnovica in Vidi Učakar za kulturni program ob otvoritvi ceste, in vsem ostalim, zlasti ženskam, ki so poskrbele za domačo hrano in kapljico.

Srečno vožnjo!

SVET KS PŠAJNOVICA
Brane Žibert

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

Nevzdržne razmere na Cankarjevi cesti

Širšo javnost želiva seznaniti s perečim problemom Cankarjeve ceste v Kamniku.

Ko so del Cankarjeve ceste spremenili v povezovalno cesto za smer Kamnik–Stahovica, to je v kamniško obvoznico in ji menda spremenili značaj mestne ulice v regionalno cesto, so postale razmere za prebivalce, stanujoče ob njej, nevzdržne. Vse to se je dogajalo brez vprašanja in vednosti prebivalcev ali soglasja KS Mekinje. Cankarjeva cesta se je tako spremenila v gotovo najprometnejšo cesto v Kamniku. Od ranega jutra, že od pete ure, drvijo po njej najtežji kamioni s prikolicami, avtobusi in nešteti avtomobili. Kljub omejitvi hitrosti na 50 km/h, vozniki ne upoštevajajo te omejitve. Zaradi strahotnega ropota, vibriranja zraka, stresanja hiš (Cankarjeva cesta ni grajena za težki promet!) ter izpušnih plinov je zdravje prebivalcev skrajno fizično in psihično ogroženo. Prebivalci ne morejo odpirati oken zaradi ropota in onesnaženega zraka z zdravju skrajno škodljivimi težkimi kovinami. Promet se iz dneva v dan veča tudi zaradi obiskovanja kapelice v Županjih njivah. Življenje okrog 400 prebivalcev je obupno, saj ni miru niti v soboto in nedeljo. Cesta poteka v razdalji nekaj metrov od stanovanj brez protihrupne zaščite.

Za ukrepe za omejitev posledic hrupa ni občina (ali katera organizacija je za to pristojna?) potrošila za nas niti dinarja. Na obvoznici v smeri Kamnik–Duplica so za zaščito prebivalcev ob njej postavili več sto metrov dolgo betonsko protihrupno zaščito, enako so zaščitili tudi nekaj drugih hiš. Nehumano in skrajno neodgovorno je spremeniti prej prav mirno ulico v obvoznico ter spustiti vanjo ves promet in ne ukreniti pri tem prav ničesar za zaščito občanov. Prebivalci Cankarjev ceste smo z zahtevami za zaščito pred hrupom in prometom, z vlogami in podpisi vseh prebivalcev že od leta 1980 večkrat opozarjali občino Kamnik na nemogoče razmere, na ogroženost našega zdravja in zahtevali primerne ukrepe. Vse naše zahteve so ostale brez uspeha, na svoje peticije nismo prejeli niti odgovora.

Po zvezni in republiški ustavi (člen 192 oziroma čl. 240) imamo prebivalci te države pravico živeti v zdravem in mirnem okolju. Enako nas bi morali ščititi zakoni: Zakon o varnosti cestnega prometa, odlok o ureditvi cestnega prometa v mestu in naseljih na območju občine Kamnik (Urad. list SRS 4/79), zakon o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju (Urad. list SRS 15/76 – členi 2, 7, 16 in ostali), navodila republiškega komiteja za varstvo okolja in urejanja prostora (Urad. list SRS 4/85), odlok o maksimalno dovoljenih ravneh hrupa v bivalnih okoljih in prostorih (Urad. list SRS 29/80), odlok občine Kamnik o varstvu pred hrupom (Urad. list SRS 43/80), odlok občine Kamnik o varstvu pred hrupom (Urad. list SRS 43/87) in ne nazadnje tudi Helsinški sporazum o človekovih pravicah.

Kljub poostrenemu zakonu o varnosti cestnega prometa in poostrenim sankcijam za prometne prekrške drvenje na tej cesti ne pojenjuje in je upoštevanje dovoljene hitrosti bolj izjema kot pravilo. Zato prosimo vse voznike motornih vozil za kulturno vožnjo in upoštevanje omejitve hitrosti. Mogoče bi bilo koristno tudi za ostale prebivalce Kamnika, da bi ugotavljali pristojni organi, kaj prevažajo najtežji kamioni, nemalokrat v nočnem času, po naši ulici.

Pred časom so za promet zaprli Kidričevo cesto v Kamniku, po izjavi na javnem sestaku zaradi humanosti in kulture. Torej so humanosti in kulture vredni le prebivalci Kidričeve, stanovalci Cankarjeve ceste pa očitno ne. V socializmu naj bil človek najvišja vrednota, žal velja to le za nekatere.

Odločno protestiramo, da se je prenesel skoraj ves najtežji in osebni promet le na našo cesto. Promet naj se, če že ne gre drugače, pošteno in humano porazdeli, ne pa da nosi glavno breme le del prebivalstva.

Naš predlog in zahteva je, da se zgradi v Mekinjah za obvoznico nova povezovalna cesta. Ta naj poteka ali ob bregu Bistrice, ali pa, tako kot je bilo prvotno načrtovano ob gradnji obvoznice, da bi potekala povezovalna cesta prek zemljišča vzhodno od Cankarjeve ceste. Pri tem bi bilo potrebno narediti na obeh straneh ceste primerno visok zemeljski nasip z zasaditvijo ustreznega drevja.

Takoj pa naj se spremeni Cankarjeva cesta, tako kot je bilo že, žal brez uspeha predlagano, vsaj v enosmerno cesto, zaradi vsaj delne zaščite prebivalcev pred tegobami prometa.

Pristojne organe pa prosimo in tudi od njih zahtevamo, da zgradijo prizadetim protihrupne zaščitne ograje, kakršne imajo prebivalci ob obvoznici na Novem trgu in drugod, kajti hrup in ropot na Cankarjevi cesti ni nič manjši, kot na omenjenem področju, kvečjemu še večji.

Dušan Lipovec
Cankarjeva 7,
in
dr. Svetozar Frantar
Cankarjeva 13, Kamnik

Ali bi mengeška teniška dvorana res lahko stala v Kamniku?!

Po zadnji informaciji o mengeški teniški dvorani, ki jo je za Tednik ljubljanske televizije pripravil naš rojak Tone Smolnikar, so se znova razvnele zlasti gostilniške razprave o tem, da so investitorji objekt najprej želeli graditi na območju naše občine. Je že tako, da se slaba novica hitreje in lažje širi, pa čeprav ni resnična.

Govorice so se najprej razširile med tistimi, ki bi bili takšne pridobitve najbolj veseli; med tenisači, ki se drenjajo na štirih igriščih pod Starim gradom. Vedeli so povedati, da je eden od soinvestitorjev, tovariš Žnidar, vsaj petkrat iskal predsednika, ki pa zanj nikoli ni imel časa. Eden od ljubiteljev te igre se je na prireditvi mladincev, poimenovali so jo odprti mikrofon, opogumil in mi zastavil vprašanje, če kaj vem o tem. Ker sem bil ravno v tistem času večkrat tarča pikrih besed na ta račun, je bil moj odgovor precej odrezav: »Nihče ni nikoli poskušal priti do mene, zato je vsak, ki trdi drugače, navaden lažnivec!« Na občini pa je seveda najmanj še en predsednik, ki bi lahko bil krivec za zapravljeno priložnost. To je Janko Gedrih, predsednik izvršnega sveta. Ker sva se že ob prvih govoricah o zadevi pogovorila, sem komaj čakal priložnost, da se srečava s tovarišem Žnidarjem, ki je o stvari vedel povedati drugače. Ta priložnost se nama je ponudila na državnem prvenstvu v millitaryju v Komendi. Zapis pogovora pove vse. Zaradi kratkosti in presenetljivosti sem si ga skoraj dobesedno zapomnil. Na vprašanje tovariša Gedriha, ali je zaradi možnosti gradnje športne dvorane res iskal enega od naju, je tovariš Žnidar odgovoril, da je res iskal tovariša Gedriha. Na njegovi dodatni vprašnji, kdaj in kako, pa je tov. Žnidar odgovoril, da je **enkrat vprašal vratarja,** *če je predsednik izvršnega sveta v hiši, pa ga ni bilo.*

Mislim, da je vsak komentar odveč. Črv suma pa gloda in gloda in zastavljajo se vprašanja: zakaj naš občan, naš obrtnik, ne bi želel vlagati v svoji občini, zakaj je potreboval »legendo« in tako naprej in tako naprej. Toda to je lahko že čisto druga zgodba, za davkarijo na primer...

Oproščam se vsem, ki so se potihem ali naglas veselili, da smo zaradi oblastniške nečimrnosti »zafurali« še eno lepo priložnost. Kdo ve koliko sveč bo še treba prižgati na oltarju kritizerstva in nergaštva, predno bomo o naši občini nehali govoriti kot o občini zamujenih priložnosti?!

Maks Lavrinc,
predsednik SO

KS Mekinje želi sodelovati enakovredno

Krajevna skupnost Mekinje, ena od mestnih, živi in dela učinkovito na številnih področjih. Skoraj 1500 krajanov, kolikor jih tu živi, je bolj ali manj vpeto v družbeno dogajanje kraja. Sprejeli so 2% krajevni samoprispevek. To jim finančno omogoča uresničevati pomembnejše naloge iz razvojnih usmeritev KS. V zadnjem obdobju rešujejo probleme, ki jim v preteklosti niso bili kos zaradi takih ali drugačnih razlogov. Sogovorniki Jože Hočevar, predsednik sveta KS, Vladimir Špur, predsednik KO SZDL in Janez Humar, vodja delegacije za zbor KS občinske skupščine so nakazali vrsto problemov in težav, pa tudi dobrih rezultatov dela.

Kaj so in še bodo delali na področju komunalnega urejanja KS?

Lani so uspeli zgraditi kanalizacijo v središču Mekinj. To je bila težavna naloga zaradi zemljepisne lege in različnih interesov posameznih lastnikov zemljišč. V sodelovanju s komunalno-cestno skupnostjo, ki je pri realizaciji tega programa aktivno sodelovala, so uspeli dokončati kanalizacijo, finansirano v glavnem s sredstvi samoprispevka. Pri gradnji je komunalno podjetje pokazalo polno mero razumevanja in pomagalo pri reševanju vseh vprašanj. Poleg kanalizacije uresničujejo še nekatere druge projekte:

– nastaja **ureditveni načrt** za središče Mekinj in upajo, da bo razgrnjen že v januarju (sprejem tega načrta bo olajšal marsikatero akcijo in bo določal smotrno urejanje tega predela Mekinj),

– urediti nameravajo **žarno pokopališče** v Mekinjah in z deli začeti že v letošnjem letu (zemljišče je že odkupljeno),

– že drugo leto imajo kabelsko televizijo in so z doseženim zelo zadovoljni,

– radi bi sodelovali pri urejanju mekinjskega drevoreda, pri urejanju parka in še pri vrsti drugih zadev.

Problemi in zagate.

O izbranih in porabljenih sredstvih krajevnega samoprispevka bi morali krajane večkrat in konkretneje seznanjati,

Zaradi združevanja skoraj 50% samoprispevka za PTT naložbe primanjkuje denarja za druga nujna dela. Dobro je vsaj to, da so sredstva že porabljena za nakup kablov in drugega materiala namenjenega gradnji telefonske mreže.

Zapleten je problem prometne povezave in širitve proizvodnje v TOZD Kemostik. Krajani odločno zahtevajo varnost in menijo, da je potrebno usposobiti most (leseni) za prevoz materialov in nevarnih snovi.

Skoraj ves zgornji del KS Mekinj je brez telefonske povezave. Za nove naročnike se je prijavilo okrog 160 prosilcev in za zbrana sredstva je material deloma že nabavljen in shranjen pri SKG.

S čim niso zadovoljni.

Prometni režim po mnenju krajanov v Kamniku sploh ni primerno urejen. Pri tem je najbolj prizadeta KS Mekinje. Mestna Cankarjeva ulica je spremenjena v glavno cestno povezavo. Z rekonstrukcijo mostu v Stranjah je položaj še slabši. Cestišče je zaradi preusmeritve tudi tovornega prometa skozi Mekinje do Godiča in naprej, že skoraj uničeno. Škoda je velika in krajani so nezadovoljni in protestirajo. Zahtevajo tako ureditev prometa, ki jih ne bo ogrožala.

Z začetkom dela **nove pošte na Bakovniku** nastopajo nekatere zagate. Priporočena pisma, ki jih pismonoše ne vročijo, ker naslovnikov ni doma, morajo dvigovati na pošti v Bakovniku, za krajane zlasti zgornjega dela KS pa je to precej oddaljeno. Menijo, da bi taka pisma morali dvigovati na pošti (stari) v Kamniku. S tem bi omogočili prevzem poštnih pošiljk hitreje, ceneje in brez jeze. KS Mekinje predlaga pošti, da svoje delo in organizacijo prilagodi tem zahtevam.

Delo delegacij, delegatska vprašanja in aktivnost organov KS

Z delom delegacij so v tej KS zadovoljni. Redno se sestajajo in s sodelovanjem vseh odgovornih v KS sprejemajo stališča, ki jih zagovarjajo na sejah občinske skupščine. Zelo je prizadevna delegacija za zdravstvo in socialno skrbstvo, ki hkrati opravlja tudi funkcijo socialne komisije v KS. Enako je uspešna delegacija za zbor KS občinske skupščine. Sej občinske skupščine se redno udeležujejo, kjer sprejeta stališča tudi uporno zagovarjajo. Zagotavljajo, da bo delo delegacij v prihodnje še bolj uspešno, zato ker so sedaj ustvarjeni boljši pogoji za delo s prostorsko rešitvijo v domu Partizana.

Delegati na sejah občinske skupščine oziroma na sejah zborov postavljajo za KS pomembna vprašanja. Ta so včasih preprosto formulirana. Na postavljena vprašanja ne dobijo ustreznih in primernih odgovorovv. Včasih so odgovori celo arogantni, nekateri že kar žaljivi. Delegati se upirajo takemu načinu dela in jih že težko pripravijo, da sodelujejo kot delegati na sejah občinske skupščine. Delegati pravijo, da ne želijo biti glasovalni stroj nikogar, niti predmet superiornosti.

Svet in skupščina KS rešujeta vsa vprašanja v okviru možnosti. O vseh pomembnih vprašanjih se dogovarjajo s krajani. V delu sodelujejo vsi krajevni dejavniki in DPO, le mladinska organizacija je nekoliko preveč pasivna.

Vprašanja, ki jim v KS dajejo prednost.

Varstvo okolja pridobiva na pomenu, ne zaradi mode, ampak neposrednih potreb, zato bodo vlagali maksimalne napore, da bi odpravljali žarišča onesnaževanja na svojem področju.

Pri KS Mekinje je nujno upoštevati različnost posameznih področij. Tu je stari del KS, po vojni je bilo zgrajeno novo naselje, kar zahteva različne pristope, saj so tudi potrebe različne. Posameznih akcij se lotevajo sporazumno in to je tudi solidna osnova za uspešno reševanje problemov tudi v prihodnje.

Mekinjsko področje ima po mnenju sodelujočih vse možnosti, da se razvije v urbanistično, prometno in sicer sodobno urejeno KS. Prepričani so, da bo mogoče realizirati vsa tehtna vprašanja, ki zadevajo življenje krajanov in bodo pri tem uspeli v soodločanje vključiti vse krajane, ki so pripravljeni in sposobni v marsičem pospešiti zastavljene rešitve.

Kamnik, januar/1989

STANE SIMŠIČ

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

★ ★ ★

V centru Kamnika oddam dva prostora za mirno obrt. Pisne ponudbe pod šifro »lumen« pošljite na uredništvo Kamniškega občana.

V spomin Francu Klemenu

Pot življenja se nekje, nekoč začne; vijugasto se nadaljuje, dokler nekje, nekoč se ne prekine, zgubi v temi.

»Mineva beli dan,« je rekel pesnik, »črna noč prihaja.«

Življenjska pot dragega Franca se je pričela leta 1923 v Špitaliču. Njegova mladost ni bila rožnata in že zgodnja otroška leta so ga trpinčila, a obenem kalila za kasnejša obdobja. Po vseh težavah, ki jih je imel in ki so se še kar naprej vrstile, pač ni pričakoval, da se bo srečal še z neko hujšo, strašno, grozovito preizkušnjo. VOJNA!

Vojna, to je bila najtežja preizkušnja, ki pa je bila še veliko hujša, kakor so vojne običajno; hujša zaradi njegove osemnajstletne mladosti, hujša zaradi vseh tujih mož, ki so preplavili našo ubogo domovino, jo teptali s škornji, orali s težkimi vozili in razstrelivi in vse to je Klemen, tako smo ga vedno klicali, občutil.

Občutil je tudi nevarnost, pretečno nevarnost ljudem, ljudem, ki so bili bratje in sestre po krvi, po srcu, ki so bili bratje in sestre tudi po govorici in mišljenju.

To ga je privedlo v odporniško gibanje in to ga je kasneje vodilo tudi po zaporih in ga privedlo tudi do trenutkov, po katerih niti sam ni več verjel, da še živi.

Velikokrat je obujal spomine na te minule vojne dni in često je omenjal, kako ni več pričakoval, da bo še kdaj uzrl luč svobode, luč miru.

Pa vendarle si jo uzrl, Klemen – to luč, to najlepšo vseh luči na svetu.

Domovina, zemlja in ljudje so se začeli počasi umirjati in z njimi tudi Klemen. Samoumevno je bilo, da se je znašel leta 1948 v vrstah ZK, da je bil večkrat sekretar osnovne organizacije in kar nekako samoumevno je tudi bilo, da je bil pošten, preprost – zgled svoji okolici.

Bil je delavec, komunist, bil je humanist.

Za svoj prispevek v NOV je prejel red ZASLUGE ZA NAROD, občina Kamnik mu je podelila SREBRNO PLAKETO OBČINE kot aktivnemu družbenopolitičnemu delavcu, priznanemu članu sindikata, pa tudi drugih samoupravnih organov.

Polnih štiriintrideset let je bil član Etinega kolektiva, najprej kot kurjač, od leta 1973 dalje pa kot voznik dostavnega vozila. Ni ga človeka, ki bi lahko rekel, da ga je Klemen zavrnil ob prošnji za pomoč.

Mi, dragi Klemen, mi vemo, kdo je dober človek, saj smo te poznali.

V letu 1982 je odšel v pokoj, ampak svojih vezi s kolektivom ni prekinil, saj je vanj vgradil veliko sebe; toliko, da on – ne bi bil več on, če bi obmiroval v sicer zasluženem pokoju.

Dragi Klemen, za vse ti hvala. Za vse, kar si nas naučil, za vsa dobra dela.

Toliko volje je bilo v njem, toliko moči, kako je le mogoče, da nas je zapustil?

Še pred kratkim je bil pri nas v Eti, kot da bi se poslavljal...

Res je, nič več se ne bomo videli, nič več. Ampak tvojo podobo – tebe – bomo nosili s seboj, nosili te bomo takšnega, kakršen si bil – dober človek.

SODELAVCI ETE

Priznanje za obveščanje

Rdeči križ Slovenije je ob svoji 35-letnici, ki jo je praznoval konec lanskega leta, podelil priznanje članu našega uredniškega odbora Stanetu Simšiču, posredno pa s tem tudi našemu glasilu. Zasluge za krvodajalstvo, kot se priznanje imenuje, je Stane Simšič dobil za pomembne prispevke pri informiranju in spodbujanju občanov za darovanje krvi za sočloveka. V imenu uredništva povejmo le, da smo tudi mi ponosni na laskavo priznanje in na tem mestu obljubljamo, da bo za tako humana dejanja tudi vnaprej v našem glasilu vedno prostor.

Turizem nas bogati

Konec decembra, na dan JLA, je turistično društvo Kamniška Bistrica s svojim novim predsednikom Francem Pestotnikom na čelu, pripravilo v preddverju stranjske osnovne šole prireditev z naslovom Turizem nas bogati. Že pred 19. uro, ko se je prireditev začela, je bila šolska avla zasedena do zadnjega kotička.

Prisrčen je bil že sam sprejem obiskovalcev. Te so namreč pričakali v planšarske noše napravljeni domačini, člani turističnega društva, in obiskovalce postregli po starem običaju s kruhom (domačim!) in soljo, pa šilce žganega tudi ni manjkalo. Množični odziv domačinov, pa tudi predstavnikov občine in republike (v Stranje je prišla tudi TV ekipa) prav gotovo nekaj pomeni. Ne le, da je bila prireditev dobro pripravljena, s pestrim zabavnim programom, pokazalo se je tudi, da za turizem na tem območju, kjer je glavni hit županjenjivska Marija – poleg naravnih in drugih znamenitosti, seveda vlada resnično zanimanje. Vsi, predvsem pa seveda zagnani predstavniki krajevnega turističnega društva, bi namreč radi prispevali k njegovi obogatitvi. Tudi med prireditvijo je bilo rečeno, da imajo te tri krajevne skupnosti (Črna, Godič in Kamniška Bistrica) kaj pokazati – od znamenite kapelice v Županjih njivah, Plečnikove cerkve v Stranjah, naravne in etnološke lepote Velike planine, razvijajoči se kmečki turizem in še kaj.

Franček je prvo prireditev v času svojega predsednikovanja lepo organiziral. Obljubil je, da ni zadnja. Poskrbel pa je tudi za dober program, ki je bil, po pravici povedano, ena glavnih motivacij za dobro udeležbo.

Nastopajoči – Mešani pevski zbor France Gačnik in ansambla Nagelj in Krt so bili namreč porok za polno dvorano.

R. G.

Z dobro voljo se da marsikaj narediti

V Kamniku stanujem že 40 let. V teh letih sem že marsikaj prijetnega in neprijetnega doživel. Rajši se spomnim prijetnih dogodkov, zato bom prvo pohvalo dal trgovcem, saj večino gospodinjskih potrebščin nabavljam sam. Na tem mestu naj pohvalim mesnico Zaprice, ki spada pod Delikateso Ljubljana. Prodajalci v njej so zelo prijazni, to so vodja mesnice Tone, pa Marjan in Mojca. S svojim odnosom do kupcev so lahko vzgled marsikateremu prodajalcu ali uslužbencu banke ali pošte.

★ ★

Ob tej priliki naj pohvalim tudi komandirja postaje milice Kamnik Franca Potočnika, ki že več kot deset let skrbi za našo varnost. Vedno in vsakomur je pripravljen takoj prijazno pomagati in mu človeško svetovati. Če bi lahko podeljeval nagelj, bi ga gotovo podelil komandirju postaje milice Kamnik za topel človeški odnos do prav vseh občanov.

★ ★

Prav tako me preseneča in osrečuje urejenost Železniške postaje Kamnik ob Kranjski cesti. Najbolj je treba verjetno pohvaliti šefa postaje.

SIMO GREGORČIČ

V Snoviku zaenkrat še ni novega vrelca

Čeprav so si v Snoviku mnogi veliko obetali od poskusne vrtine za termalno vodo ob Snoviščici, so zaenkrat želje krajanov, strokovnjakov in tudi občine ostale le pri upanju, da bi le še zbrali dovolj denarja in prišli do rezultatov več deset ali celo sto metrov globlje.

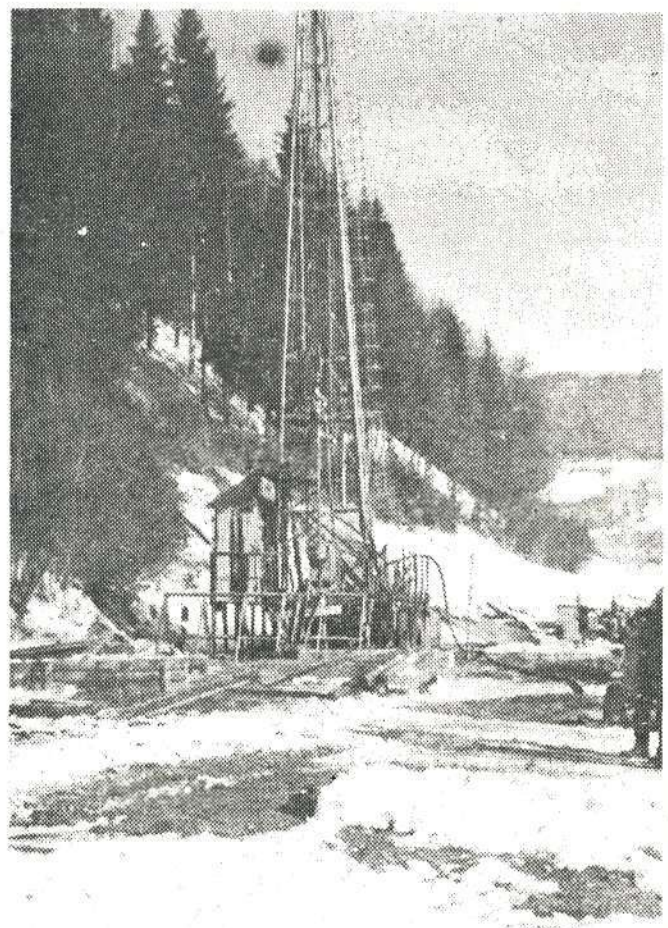

Celotno območje krajevne skupnosti Srednja vas je po izmerah Geološkega zavoda iz Ljubljane prepredeno s toplimi izviri. V Potoku tako že več let na dan teče topla voda, ki pa ima za nadalnje načrte le nekaj stopinj manj, kot bi bilo potrebno. Zato so z vrtnajem poskusili v Snoviku, kjer naj bi bil v globini 300 metrov topel izvir, voda pa naj bi tam imela kar od 33 do 37 stopinj Celzija. Raziskave so tako potrdile, da bodočnost tuhinjskega toplega vrelca le ni tako nejasna.

Z deli so v Snoviku začeli že v poletnih mesecih, zaključili pa na žalost brez rezultatov, konec novembra.

Akcija Geološkega zavoda je bila podprta z vseh strani. Tudi v krajevni skupnosti so s pozornostjo spremljali raziskave in delali načrte, kašno zdravilišče, pokrit bazen, ogrevanje sanitarne vode in podobno bi lahko zgradili na račun toplega izvira. Akcijo so v Srednji vasi tudi finačno podprli in pri tem razmišljali predvsem o razvoju turizma v njihovem kraju.

V SKG, ki ga je krajevna skupnost pooblastila za nadzor vseh del na vrtini, so nam povedali, da je bila predračunska vrednost del ocenjena na 470 milijonov dinarjev. Denar v ta namen so prispevali: Energetska skupnost Slovenije je plačala večino – 300 milijonov dinarjev, po 40 milijonov dinarjev sta prispevali Raziskovalna skupnost Kamnik in Energetska skupnost Domžale–Kamnik. Delno sta k naložbi prispevali denar tudi Območna vodna skupnost Ljubljanica – Sava in Krajevna skupnost Srednja vas.

Kot že rečeno, pa je Geološki zavod iz Ljubljane, konec novembra z deli zaključil na globini 600 metrov, torej še enkrat globlje, kot so prvotno načrtovali topli vrelec.

Geološki zavod sedaj obdeluje vse rezultate, ki so jih dobili na vrtini, predstavili jih bodo na posebnem sestanku, kjer se bodo dogovorili tudi o morebitnih nadaljnjih raziskavah.

R. GRČAR

MEDOBČINSKO DRUŠTVO SLEPIH IN SLABOVIDNIH – LJUBLJANA
Ljubljana, Jamova 5

OBVESTILO

Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Ljubljana poziva vse tiste občane, ki so prizadeti na vidu in smatrajo, da bi bili lahko zaradi izgube vida člani našega društva, da se zglase na sedežu društva v Ljubljani, Jamova 5, kjer bodo dobili vse informacije. Uradne ure so: v ponedeljek od 8.–17. ure, sredo od 8.–14. ure in v petek od 8.–14. ure.
Pripominjamo, da so člani društva lahko vsi občani, ki imajo izgubo vida nad 60%.

Bili so med nami

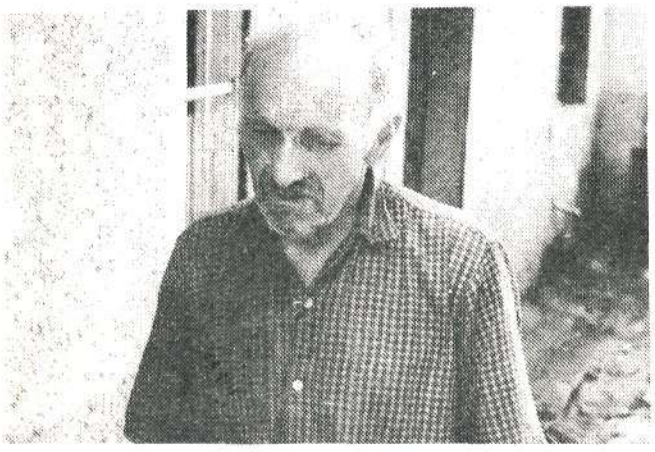

Petega oktobra 1988 je umrl MATIJA VRANKAR, star skoraj 94 let. Rodil se je v zaselku Hom pri vasi Gradišče.

Pred prvo svetovno vojno se je njegova sestra poročila v vas Podbreg k Zgornjemu Podbregarju. Ker je moral njen mož na fronto, sta prišla na domačijo njena brata Matija in France in na njej tudi ostala kot »podbreška strica«.

Čeprav nista znala ne brati ne pisati, sta bila poštena in skromna človeka, kot tudi vsa Vrankarjeva družina, iz katere sta izhajala. Sestri sta veliko pomagala na domačiji, ko pa je prišla vojna vihra 2. svetovne vojne, sta dala velik prispevek za našo svobodo.

Po okupaciji in začetku NOB so se tudi pri Zgornjem Podbregarju kmalu oglasili prvi partizani Kamniške čete in bataljona. Domačija je imela pod Miklavžem svoj planinski hlev, ki je partizanom vsa štiri leta NOB nudil varno zavetje, oskrbovala pa sta ga MATIJA IN FRANCE VRANKAR.

Čeprav so Nemci izvajali hudo nasilje, požgali vas Gradišče, postrelili moške in družine izselili v Nemčijo, sta redkobesedna, skoraj molčeča brata vzdržala vse pritiske in prikrila delovanje partizanov vse do osvoboditve.

FRANCE VRANKAR je umrl leta 1973, star 82 let.
Na tako skromnih, toda zavednih in poštenih ljudeh je slonel naš narodnoosvobodilni boj.

Franc Hribar-Lovro

Kamniška Bistrica spet zastrupljena

Nič kolikokrat smo v dnevnem časopisju že zasledili prispevke o hudih pomorih rib v naših rekah, se zgražali nad onesnaževalci, jih obsojajo, po nekaj dneh pa ob množici svojih problemov pozabili nanje. S tem smo nehote dodali svoj delež k uničevanju naše narave.

O zadnjem pomoru v Kamniški Bistrici sem se pogovarjal z vodjem čuvajske službe v poslodboru Kamnik, tovarišem Zisko. Povedal je, da je bil v četrtek, 29. decembra, v dopoldanskih urah obveščen, da so v Bistrici pričele poginjati ribe. Nenudoma je odšel na kraj pomora, kjer se mu je kmalu pridružil gospodar tekočih voda RD »Bistrica« Domžale, Bojan Pančur. Iz vode sta vzela vzorce za raziskavo ter nekaj poginulih rib. Ugotovila sta še, da je stalež rib nad iztokom iz tovarne KIK normalen, se pravi, da v tem delu reke pogina ni bilo. Zaključek se ponuja kar sam po sebi, čeprav krivec postane uradno kriv šele takrat, ko se mu vsa stvar dokaže.

Ribiči predvidevajo, da je Bistrica od tega četrtka praktično »mrtva« reka in da je od tovarne KIK pa do Papirnice Količevo poginilo več kot 80 odstotkov vseh rib. Sem sodi velika večina letošnjih mladic potočne postrvi, vsi lipani, precej kapičev, verjetno vse vložene mladice v Titanovem kanalu in vsa letošnja drst na že omenjenem odseku Kamniške Bistrice.

Škoda je še toliko večja, ker je bilo v Bistrico poleti vloženih okoli 350 potočnih postrvi različnih velikosti.

Strup, ki je povzročil pomor, je moral biti zelo močan, saj so ribe skakale na suho, ostale pa bežale v globljo vodo, ki pa jim ni prinesla rešitve.

Na poginjenih ribah so bili opazni odprti gobčki, navzven obrnjeni škržni poklopci in močno nazaj nagnjene glave. Škrge so bile ožgane in krvave, kožna sluznica pa uničena.

Če navedem še podatek, da je bilo še v torek, 3. januarja, na razdalji stotih metrov iz vode v nekaj minutah pobranih 38 poginjenih potočnih postrvi, 16 lipanov in 5 šarenk, so vsaka nadaljnja naštevanja odveč.

Ribičem ni do tega, da bi jih kdo obžaloval ali da bi sami tožili za izgubljeno sezono v leto 89. želijo le opozoriti javnost, da vsa navidezna skrb za naše okolje ne velja nič, če lahko »posamezniki« tako grobo kršijo nepisano pravilo o varstvu narave.

Jih bo kdo kaznoval ali pa lahko ob naslednjem novem letu pričakujemo podobno »čestitko«?

MATIC ROMŠAK

TEMPORA MUTANTUR

MKD Pedenjmožic se je po daljšem premoru spet zbudilo in pripravilo Kamničanom presenečenje. Tik pred novim letom so izdali zbirko pesmi mladih kamniških poetov. Na dobrih šestdesetih straneh zbirke TEMPORA MUTANTOR, se je predstavilo s svojim izborom pesmi enajst mladih pesnikov. Knjiga je izšla v tristo izvodih, založili in izdali pa so jo člani Pedenjmožica sami. Denarno sta jim pomagala OK ZSMS Kamnik in ZKO Kamnik, saj tisk zbirke v tako majhni nakladi ni poceni.

Na predstavitvi zbirke v prostorih razstavišča Veronika so se kot recitatorji predstavili pesniki sami. Poezija mladih src je publiko navdušila. Lahko rečemo, da kvaliteta pesmi ni vprašljiva, in ne zaostaja za podobnimi pesniškimi dosežki v Sloveniji, pa tudi drugod.

DAMJAN GLADEK

Človeška figura kot objekt fotografije

V Stolovem Interieru na Duplici se je zaključila »fotografska« sezona 1988 z razstavo črno-belih fotografij **Hermana Pivka**, ki razstavlja v decembru in januarju. Pred njim so se v preteklem letu predstavili fotografi mlajše generacije: Tone Stojko, Boris Gaberščik, Janez Vlachy, France Stele in Igor Pustovrh. Herman Pivk iz Rakeka je bil rojen 1963, vendar ima klub relativni mladosti za seboj že deset samostojnih razstav.

Avtor postavlja v središče svojih fotografskih iskanj vedno človeka, pa naj bo to portret, človeška figura alj akt, saj je temeljna preokupacija človeka vendarle še vedno odnos do soljudi in ti so v središču naše pozornosti, hotene ali čisto samodejne. Predvsem portreti so oplemeniteni s svojevrstno estetiko in v večini primerov posredujejo neko simbolno sporočilnost. Portret mladega moža s pikčasto draperijo nas nehote popelje v slikarsko estetiko renesanse. Portreti stark z budilko ter drugi portretiranci s simbolnimi rekviziti nam sporočajo o človeški minljivosti, nas svarijo in opozarjajo. Portretiranci so anonimneži ali pa znane osebnosti. Zanimiva sta dva fotografska portreta znanega slikarja Jožeta Tisnikarja, ki tvorita z njegovo oljno sliko s ptičem v ozadju novo avtonomno fotografsko sliko. Mojstrsko obvladovanje fotografije se izraža v postavitvi kompozicij, predvsem v skupinskih portretih in aktih, kjer z raznimi tehničnimi učinki ne izostanejo niti slikarske finese v fotografiji. Te se celo materializirajo na delih nekaterih črno-belih fotografij, kot naknadno manuelno nanešeni barvni (slikarski) akcenti. Akti, polakti in torzi, obdani z natrganimi draperijami tvorijo povsem nove, že kar fantastične in celo nadrealistične objekte. Nastanejo fotografije fantastičnih skulptur, bizarnih predmetov, ki so razpoznavni znak Pivkovih fotografij.

Fotografije Hermana Pivka pravzaprav niso klasično črno-bele, temveč so ločeno po žanru v različnem barvnem odtenku, od rjavkaste, preko zelenkaste do modrikaste nianse.

DUŠAN LIPOVEC

Novoletna razstava kamniških likovnikov

Kamniški likovni ustvarjalci so v organizaciji ZKO Kamnik pripravili novoletno prodajno razstavo v razstavišču Veronika. Vabilu za razstavljanje se je odzvalo osem avtorjev, tako profesionalci kot likovni samorastniki.

Akademski slikar **Alojz Berlec** je razstavil dve tihožitji in veduti Kamnika in Mekinj v oljni tehniki. Glavna značilnost njegovega slikarstva je raziskovanje barvnih in kompozicijskih zakonitosti v okvirih klasičnega realizma, ki ga pripelje včasih že skoraj do verističnih rešitev. Tudi štiri tempere in en akvarel akademskega slikarja **Dušana Lipovca** so krajinski pogledi na Kamnik in njegovo okolico, od starega mestnega jedra s Starim gradom, do kamniških planin. To so, skratka, izseki iz ekološko in urbanistično še kolikor toliko nedegradirane pokrajine. Akademski slikar **Vinko Železnikar** je prispeval svoje abstrakcije na steklu, z vsemi značilnimi, večinoma naključnimi pikturalnimi, gestualnimi in grafičnimi učinki. Izjemoma je izbral tokrat mali format. Močno osebno poudarjene in angažirane so oljne slike **Dušana Sterleta.** Njegove figuralne podobe marginalcev vseh vrst, ljudi, odrinjenih na rob družbe, delujejo enkrat morbidno, drugič sarkastično, groteskno, tudi simbolično: opozarjajo in nas svarijo. So mnogo več kot samo ekspresivna estetika s socialno vsebino. **Lojze Kalinšek** je prispeval svoja, v Kamniku že predstavljena olja, za katera je značilna nekakšna črtovna in ploskovna mreža, ki tvori figure, tihožitja in krajine. Prav tako so nam že s prejšnjih predstavitev poznane podobe **Handija Behriča.** Štiri oljne slike so primer lirično navdahnjenega krajinskega slikarstva. **Bogdan Potnik** nadaljuje tradicijo klasičnega akvarela v mejah neproblematičnega realizma. Predstavlja se s tremi krajinami, v katere je vključena tudi arhitektura. Kiparsko plastiko je predstavil le **Momo Lisičič,** ki nadaljuje svoja iskanja v lesu. Njegove zadnje skulpture so vse bolj abstrahirane in se ponekod približujejo že abstrakciji.

Razstava, ki je bila odprta od 27. 12. 1988 do 7. 1. 1989, je pokazala predvsem raznolikost likovnih poti in iskanj kamniških ustvarjalcev. Želeli bi, naj v bodoče postane tradicionalna. Ker pa je razstava novoletna in prodajna, bi jo bilo v prihodnje verjetno bolje pripraviti že v začetku decembra.

DUŠAN LIPOVEC

Televizija naj končno prisluhne

Svet za informiranje pri socialistični zvezi Kamnik je na decembrski seji obravnaval finančno poslovanje in programsko-materialna izhodišča glasila Kamniški občani za prihodnje leto. Kljub čedalje večji finančni stiski in nepredvidljivim stroškom tiskarne, ki v zadnjem obdobju zaradi nenehnega draženja papirja in drugih stroškov predstavlja že nekaj več kot polovico vseh stroškov izdajanja glasila, so bili člani sveta enotni, da mora glasilo tudi v letu 1989 izhajati dvakrat mesečno kot doslej, in da ne bodo pristali na krčenje informiranja v občini.

Svet za informiranje je obravnaval tudi predlog RTV programov za leto 1989. Ob posameznih pripombah članov sveta je izzvenelo predvsem enotno mnenje, da je vprašljiv sam namen RTV hiše, in njihov, če se izrazim kar z besedami enega od članov sveta – ignorantski odnos do poslušalcev in razprav, ki vsako leto potekajo po občinskih svetih za informiranje in še kje, in ki jih je RTV vse doslej očitno zanemarjala.

Zakaj potem sploh še pošilja programe v tako imenovano bazo, so se spraševali člani sveta. Končno naj že odkrito povedo poslušalcem in gledalcem, s kakšnimi težavami se ukvarjajo, kaj jih sili k molku, zakaj imamo pluralizem interesov le na jeziku in papirju, v stvarnosti pa ne živi. Člani Sveta za informiranje pri kamniškem SZDLJ so šplrotouoračo tudi TV dopisništva, saj njihov program obljubljanskih občin nekako ne upošteva. Enako velja za radijski program, ki je za kamniško in domžalsko občino predvideval posebno dopisništvo, iz tega pa zaenkrat še ni nič.

Poleg tega, da so informativni programi na televiziji premalo poglobljeni, informacije prepovršne, oddaje v ostalih jugoslovanskih studiih se podvajajo, terminsko pokrivajo, tako da gledalec nima možnosti spremljati in na ta način primerjati dogajanja v drugih republikah . . .

Ob splošnem proklamiranju, kako TV hiša skuša ustreči svojim gledalcem, po večletnih pripombah o izjemno slabem nedeljskem večernem programu še vedno ni spremenjen.

Kakor se je radio kljub vsemu že dokaj odprl različnim mnenjem in interesom, pa se televizija še vedno brani drugačnosti. Sicer se po besedah Janeza Pirša, predsednika kamniškega sveta za informiranje, TV hiša skuša odpirati, vendar pa očitno nima pravih mehanizmov, ki bi ta različna mnenja vpeljal v programe.

Če prej ne, so še dejali člani sveta, bodo uradno TV hišo k večji odprtosti prisilil lokalni programi, ki jih omogoča kabelska televizija in satelitska televizija, ki po slovenskih domovih tudi ni več izjema. Morda se tudi iz tega strahu, po konkurenci namreč; TV hiša tako težko odloča za sodelovanje pri kabelskih sistemih, ki jih po krajevnih skupnostih brez prave strokovne pomoči kljub vsemu uspešno uvajajo, so še dejali člani sveta za informiranje pri OK ZSDL Kamnik.

Mlada družina z majhnim otrokom najame kakršnokoli stanovanje v Kamniku ali okolici. Nudiva predplačilo za eno leto. Božič Smiljan, Mehletova 5, Mengeš, tel. 737-512.

● *Ob 90-letnici*

Drobci iz zgodovine kamniškega Pihalnega orkestra

Kapelnik Jože Klančar je po štiriletnem truda polnem delu z godbo v Kamniku tedaj poročal: »Število godbenikov se je z enaindvajset zmanjšalo na osem. v štirih letih je bilo v uk vzetih dvesto enainpetdeset godbenikov, od katerih jih je le petindvajset dobilo znanje za javne nastope, torej je bil za ta poklic sposoben le vsak deseti. Osip je tak, da se trenutno uči štiriintrideset godbenikov, za javne nastope pa je sposobnih le dvanajst. To delo pa je pustilo še te posledice, da so instrumenti skorajda uničeni.«

Mladi, ki so še ostali, so leta 1961 uspeli k sodelovanju pridobiti nekatere starejše godbenike, ki so svoj čas že igrali, nakar je bil izvoljen nov odbor z izkušenim Leopoldom Prosenom na čelu. Kdo ve kolikič že »nova« godba je uspela nabaviti nekaj najnujnejše nove opreme, število članov se je spet povečalo, nastopi so se začeli množiti.

Ko je postal predsednik Ciril Kranjec, mesto kapelnika pa je prevzel Ernest Kvartič, se je obetal ponovni vzpon godbe: na žalost pa le obetal, kajti nerazumevanje, ali bolje rečeno, odkrita nenaklonjenost tej vrsti kulturne dejavnosti je leta 1963 s kaj malo obzirnosti naredila radikalen rez: godbena soba je bila v kratkem času zapečatena, njena dejavnost pa je za deset let popolnoma zamrla.

V mnogočem nemirna, graditeljska in iskateljska petdeseta leta so bila zlasti v družbenem življenju zaznamovana z mnogimi prevrednotenji nekdanjih in oblikovanjem novih vsebin in oblik, ta ugotovitev pa seveda velja tudi za godbo kot pomemben del tega življenja. Dejavnost so zaznamovali številni krči, sicer pogost spremljevalec porajanja novega, vzponi in padci, staro in novo sta se ponekod soočala v radikalnih napetostih in mnogokrat prehitrih in nedomišljenih reakcijah, sredstev za obnovo pa je bilo takorekoč povsod premalo, kar je seveda še dodatno oteževalo uspešno delo.

Kapelnik Jože Klančar je ob sklepu petdesetih let po štiriletnem truda polnem delu z godbo v Kamniku v poročilu zapisal: »Število godbenikov se je z enaindvajset zmanjšalo na osem. V štirih letih je bilo v uk vzetih dvesto enainpetdeset godbenikov, od katerih jih je le petindvajset dobilo znanje za javne nastope, torej je bil za ta »poklic« sposoben le vsak deseti. Osip je tak, da se trenutno uči štiriintrideset godbenikov, za javne nastope pa je sposobnih le dvanajst. to delo pa je pustilo še te posledice, da so instrumenti skorajda uničeni.«

Zgodovina se je ponovila: mladi, oziroma tisti, ki so še ostali, so leta 1961 uspeli za sodelovanje pridobiti nekatere nove in tiste, ki so svoj čas pri godbi že igrali, nekar je bil izvoljen nov odbor z izkušenim Leopoldom Prosenom na čelu. Kdo ve kolikič že prenovljena godba je uspela nabaviti nekaj najnujnejše nove opreme, število članov se je povečalo, nastopi so se začeli množiti.

Žal je ta čas večji del naporov namenjen obnovi dejavnosti, manj pa organizacijskemu »administriranju«, tako da o mnogih podrobnostih dela godbe ni dokumentiranih pričevanj. Znano je, na primer, da so si za strokovno vodenje godbeniki sproti iskali ustrezne pomoči (nekaj časa jih je vodil celo skladatelj in zborovodja Viktor Mihelčič), domala vse probleme so reševali zgolj z iznajdljivostjo posameznikov.

Ko je postal predsednik Ciril Kranjec, mesto kapelnika pa je prevzel Ernest Kvartič, se je godbi obetal ponovni vzpon: na žalost pa le obetal, kajti pogosto nerazumevanje in celo nenaklonjenost tej zvrsti kulturne dejavnosti sta v naslednjih desetih letih zven godbe utišali: godbena soba pri Weissu na Grabnu je bila zapečatena in kasneje uporabljana kot skladišče, kljub temu, da je bilo vmes še precej prizadevanj ponovnega zaživetja. Verodostojnih podatkov o godbi v tem času žal ni, ali pa so zelo skopi, fragmentarni in neredko tudi – tako ali drugače – čustveno obarvani. Znano je, na primer, da je občasno delovala skupina posameznikov iz vrst (nekdanje) godbe do leta 1969, da sta si za obnovo v tem obdobju mnogo prizadevala zlasti Tone Rostan in Rudi Bardorfer, ob zavzeti pomoči Cirila Kranjca, Johana Nogrška, Jožeta Bručana, Ernesta Kvartiča in še nekaterih.

T. Ftičar
(se nadaljuje)

Pihalni orkester DKD Solidarnost Kamnik, leta 1985.

Čudovita noč

Vse je mirno, rahel vetrič piha po kamniških vrhovih. Ura je pet popoldne in v tem času se začne temniti. Dolina je že razsvetljena s tisočerimi lučmi. Zahajajoče sonce pa še obliva kamniške vrhove z največjim spektrom barv, ki se v večerni zarji najlepše vežejo v okolje. Vsi vršaci so obsijani v rdečini zatona. Vidi se kot podnevi. Vidiš vsako skalo, ki gleda izpod snega. Res, enkratna podoba prazničnega večera, seveda božičnega večera. Vsi, ki smo vedeli, da bo polnočnica tudi na Veliki planini, v kapelici Marije Snežne, smo se udeležili te čudovite svečanosti. Pohiteli smo in se povzpeli v ta raj naše zemlje.

Prišli smo od vsepovsod, od blizu in daleč, nekateri z žičnico, drugi peš. Mimogrede smo se pomenkovali o velikem pogumu prvega moža SZDL Slovenije Jožeta Smoleta, o bistri in preudarni besedi nadškofa Alojzija Šuštarja. Oba sta nam s pošteno besedo v voščilu zaželela najlepše ob našem prazniku, prazniku družine.

Luna je sijala in razlivala prijeten svit po vsej Veliki planini. Ljudje so prihajali tudi iz koč, s prižganimi baklami v rokah. Slišala se je lepa slovenska pesem.

Ura je polnoč.

Glas citer, glas pevcev se razliva po vsej planini. Praznično je, brez petard, v soju sveč in bakel – res enkratno doživetje. Besede, ki smo si jih to noč spontano izrekli, so izžarevale kot sreča, zadovoljstvo, enotnost med nami in zahvale razumnim ljudem našega naroda.

Za to lepo noč smo dolžni tudi zahvalo ljudem, ki so nam to omogočili. Hvala vam bajtarji Velike planine, hvala tudi tebi Roman, ki si skupaj z bajtarji poskrbel za to nepopisno doživetje, za duhovnika in daritev. Seveda pa smo še posebno zahvalo dolžni Komunalnemu podjetju Kamnik, direktorju Skodlarju, ki je dovlil, da je žičnica obratovala vso noč in seveda tudi delavcem žičnice, ki so noč prebedeli zaradi nas, da smo se lahko vrnili domov in to brez vsakih dodatnih stroškov. Res, bil je lep večer, bila je lepa noč in tudi jutranja zarja je imela redeč obod.

J. R.

STOTA OBLETNICA VODOVODA

Kamniški vodovod je ob koncu lanskega leta praznoval 100. obletnico. Čestitke! Mislite, da so ob tem jubileju položili 100 metrov novih vodovodnih cevi? To pa ne! So bili pa drugače darežljivi. Kamniško Komunalno podjetje je ob tej priložnosti pripravilo krajšo slovesnost, na kateri niso manjkali kamniški in ljubljanski funkcionarji. Direktor kamniške komunale jim je ob tej slovesnosti podelil darila, lične poslovne kovčke. No in če bodo sedaj popokale cevi, se ne bojte za vodo. Dobitniki teh kovčkov bodo vodo nosili na dom lastnoročno.

JASLI

Tudi v naši občini nismo bili nič slabši od drugih. Zajela nas je predbožična evforija. Dokaz temu sta bili dvoje jasli (upravna zgradba Stol in »občina Kamnik«).
V obeh jaslih se pojavlja ista napaka,
ena nebesa, pa dva junaka.

NOVIČKE IZ HOLLYWOODA

SILVO TERŠEK – Radio Ljubljana, je poznan po znamenitih oddajah v radiu, razen tega je njegov zaščitni znak svojevrstna kapa in baržunast glas. Temu je dodal še temna očala, ki skrivajo poškodbo očesa. Ali gre za strastne oboževalke ali njihove može?

DOMINIK KRT – Ansambel Krt, se te dni zadovoljno smeje. V Studiu Metro so člani ansambla Krt (Emil Krt, Janez Krt, Marjan Spruk, Milan Zobavnik, Zoran Križman-Svizec) posneli svojo prvo kaseto. Fantje obljubljajo tudi javno promocijo.

KAMNIKTITI – So bili prvi rock ansambel v Kamniku. Spominjajo se jih babice in dedki. Tako lahko približno veste, koliko so stari. Pred kratkim so se spet zbrali skupaj, igrali so v Stranjah v Plečnikovi cerkvi ob polnočnici. Tako so možje obudili spomine na nekatere mamice.

VENGUST – Fantek in Janez Bogataj (skupaj 104 leta), najboljša tenisača, sta že preizkusila novo teniško dvorano v Mengšu. Vas zanima kako sta igrala? Predvsem počasi! To je bil edini način, da čim dlje ostaneta v tej dvorani.

PERE – STROJ – KA

OLAF GRBEC – Sekretar OK ZSMS Kamnik. Tako imajo mladinci novega sekretarja. Sedaj lahko trdimo, da kamniško odločanje pelje na Žale. Tam stanuje Olaf, pa kamniški župan in direktor kamniške komunale, tov. Skodlar.

ZVONE CVEK – Ljubljanska banka, je pred novim letom v Mitnici velikodušno delil uvožene cigarete. Dobri poznavalci trdijo, da jih je zagotovo našel.

TOMAŽ JANČAR – Ljubljanska banka, ima v tej banki že sedaj zelo visok položaj. Kot pa se govori, je evidentiran še za višjo funkcijo. Navijamo zanj! V kolikor bi mu bila sreča v 70-tih letih bolj naklonjena, bi nadaljeval partijsko kariero. Tako pa ni vsaka nesreča tudi nesreča. Tov. V. G. je že takrat vedel za pravo Tomaževo pot.

MOJCA DRČAR-MURKO, Delo, Mekinje – Mojca je v reviji Jana dobila laskav naslov »Slovenka 1988«. Iskrene čestitke! Morda bi se Mojca lahko kdaj oglasila s svojim prispevkom v Kamniškem občanu »Kako se z mekinjskega samostana vidi Kamnik«.

HORST HAFNER – Direktor Utoka, v letu 1989 še ni dal odpovedi. Kaže, da so v Utoku stvari na trdnih tleh.

Vse občane vabi MODELARSKI KLUB KAMNIK na ogled razstave daljinsko vodenih modelov letal od 21. januarja do 3. februarja 1989 v prostorih Stolovega Interiera na Duplici

RAZPIS 4. NATEČAJA ZA NOVE SPOMINKE LJUBLJANSKE REGIJE V LETU 1989

Ponudbo spominkov v naših krajih smo že velikokrat kritizirali, kajti tujci, ki prihajajo k nam kot turisti, želijo imeti spomin na kraj, kjer so preživeli dopust, oziroma prijetne trenutke, toda komajda kje najdejo kak lep in kakovosten spominek.

Tudi v ljubljanski regiji in Ljubljani smo dokaj revno založeni s kakovostnimi spominki. Nekateri posamezni obrtniki, delovna organizacija DOM in LTZ se trudijo premakniti stvari iz mrtve točke. Zato smo se na Medobčinski gospodarski zbornici Ljubljana skupaj z LTZ, SML, OZ ljubljanske regije in DO DOM odločili v letu 1985, da z vsakoletnim natečajem za nove spominke ljubljanske regije spodbudimo posameznike, skupine in podjetja, da s svojimi zamislimi prispevajo k čimvečji kakovostni ponudbi na tem področju. Tako je tukaj že 4. razpis.

Spominkarstvo je zahtevno področje izvenpenzionske turistične ponudbe in predstavlja zaključeno celoto od pojmovanja klasičnega spominka in sodobnega pristopa (videokasete, filmi, diapozitivi) do kmečkega turizma, igrač in igre.

Svojstvo spominka lahko nosi potrošno blago, konzumno blago, okrasni predmeti, vključno z nakitom in emblemi, kot tudi avdiovizuelni artikli ter umetniške storitve, skratka vse kar nas spominja na kraj bivanja, regijo oziroma nanjo vezano dogajanje. Pri tem pa je vendarle potrebno misliti, če to predmet zahteva, na odgovarjajočo in ustrezno embalažo s sporočili o predmetu v njej. To je bila ena od največjih pomanjkljivosti prispelih spominkov na dosedanje natečaje, kakor tudi ta, da se posamezniki nagrajenih spominkov ne odločajo za proizvodnjo.

Natečaj za nove spominke ljubljanske regije je bil objavljen v Delu in Devniku 14. 12. 1988, v reviji Obrtnik ter Delavski enotnosti.

Nekaj spominkov, prispelih na dosedanje natečaje, je že našlo pot do potrošnika, čeprav imamo še veliko možnosti na tem področju, ki pa jih nismo znali izkoristiti.

Zato vabimo k sodelovanju vse posameznike, likovnike, šolsko mladino, aktive zadružnikov, izdelovalce domače obrti, oblikovalce, arhitekte, upokojence in druge, da s svojimi predlogi in izdelki sodelujejo v natečaju. Vabimo tudi OZD, društva upokojencev, društva paraplegikov, člane turističnih podmladkov, pionirske šolske zadruge, člane turističnih društev.

MEDOBČINSKA GOSPODARSKA ZBORNICA LJUBLJANA

● **Iz doma upokojencev**

Naša izleta in podoknica

Letos smo odšli na naš vsakoletni izlet šele septembra in to dvakrat. Posebej za težje gibljive — ta je bil krajši, in na daljšega za ostale, pokretnejše. To prinese stanovalcem lepo spremembo v vsakdanjik. Sledila pa je — kot dogodek leta — še podoknica za naš Dom, česar pri nas še ni bilo.

Prvo skupino je pot vodila v **Mozirje**. Odziv je bil precejšen. Težje gibljivi so imeli zagotovljeno varstvo in pomoč kolektiva. Potrudili so se, saj je bilo treba naše vozičkarje prenesti na ramah v avtobus, kar je bilo težko opravilo. Pot je predstavila delovna terapevtka Ksenija. Vzdušje je bilo lepo, vsi so peli.

Naslednji dan smo v drugi skupini odšli tudi na Štajersko: na Ptujski grad, v Ptujske toplice in na Ptujsko goro. To je bil celodnevni izlet stanovalcev in spremstva, z direktorico in glavno sestro na čelu. Vodič naše poti, Ludvik Tratnik, je imel s seboj tudi harmoniko za boljšo voljo. Sproti smo slišali o krajevnih zanimivostih, o razvoju krajev, o nekdanjih trgovskih poteh in furmanih s konjsko vprego z nami je bil prijazni šofer avtobusa Franci, ki nas je srečno pripeljal tudi nazaj. V Pokrajinskem muzeju smo bili opozorjeni na bogastvo eksponatov. Strokovnjakinja za vodstvo nas je vodila skozi celo vrsto dvoran in nam razlagala vse o nastanku gradu, o menjavi lastnikov in o kulturnozgodovinskih zbirkah, ki so v njem.

Nato smo se odpeljali v **Ptujske toplice**. Izvedeli smo, da je to eno najmlajših termalnih kopališč pri nas, obstaja šele 11 let. Pot nas je vodila še na **Ptujsko goro**, najbolj značilno romarsko pot na Štajerskem. Ta cerkev je enkratna umetnima, z lepo panoramo. Vodič, avguštinski pater, nam je razložil njeno zgodovino, saj je stara skoraj šeststo let. Relief Marije s plaščem je ena najdragocenejših umetnin: pod plaščem se stiska 83 ljudi iz tistega časa, to so bili sorodniki pretežno celjskih grofov, natančno izdelane osebe, ki se jih more prepoznati.

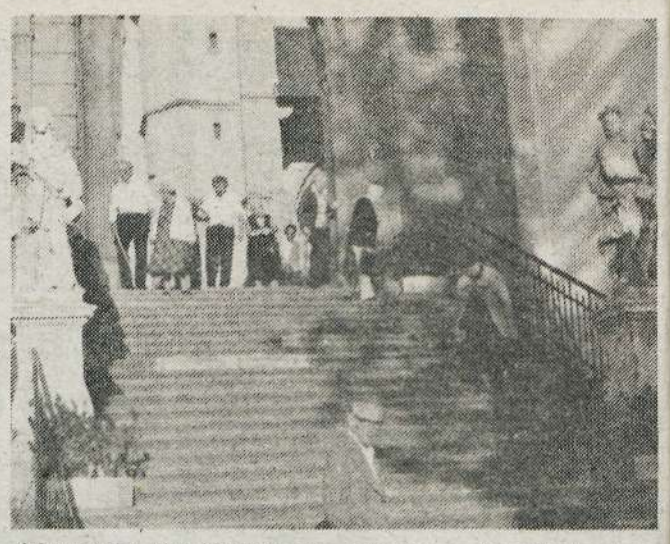

Podoknica v Domu upokojencev

Konec septembra je sledilo še posebno doživetje. Ansambel Krt s svojimi člani in Franc Pestotnik so priredili podoknico za naš Dom. Prišli so z veselimi vriski v naš atrij klicat Marijo oziroma Micko, ki se je pogumno odzvala na balkonu, kjer je bila prislonjena podokničarjeva lestev. To je bila Marija Kramarjeva, naša sostanovalka, ki se je živahno pogovorila s podokničarjem, z dobro voljo in zgovorno, in dobila slovenski pušeljc z nageljni, rožmarinom in roženkrautom. Mladi glasbeniki, znani pevci in člani ansambla Krt, so pri tem zapeli značilno lepe pesmi. Prva je bila: Slovenija, odkod lepote tvoje, sledila je Cveteli so beli kostanji in Res lepo je na svetu život...

Veseli podokničar je zaključil takole: »Ko je najbolj lepo, je treba končati. Draga Micka, hvala za aplavz in lep sprejem, čez 10 let se vidimo spet«! — Za slovo so zapeli pesem o Robleku in odšli v noč, stanovalci pa smo bili bogatejši za ta poseben obisk.

MARIJA LAVRIČ

Pozdravljeni vsi, ki nam pomagate

Sladkorna bolezen je do sedaj prizadela samo v Ljubljani že 24000 ljudi. Obolelost za sladkorno boleznijo pa narašča. Tisti, ki zbolijo v zgodnji mladosti, so najbolj ranljivi, vendar lahko diabetes prizadane kogarkoli v kateremkoli življenjskem obdobju.

To sem doživela tudi sama. Toda z dobrim, neprekinjenim zdravljenjem lahko živite dokaj normalno življenje, kakor ga živim sama. Imam hujšo obliko te bolezni in moram zelo paziti na prehranjevanje, moje telo je odvisno od zdravljenja z insulinom. Če bi bolezen zanemarila, bi postala uničujoča, lahko bi me ubila. Sladkorna bolezen pa je tudi eden od najbolj pogostih povzročiteljev bolezni ledvic in srca, povzroča slepoto in v zreliih letih zaradi gangrene povzroči lahko tudi izgubo prstov na nogi ali celo izgubo noge. Toda to je najhujše, kar se mi lahko še pripeti!

Spodbudne novice pa so z vključevanjem sladkornih bolnikov v društva za boj proti sladkorni bolezni. Ljudi učimo, kako naj živijo s sladkorno boleznijo, kako lahko kljub njej živijo polno, neodvisno življenje. Naše društvo prireja predavanja za diabetike in njihove družinske člane, izlete, degustacije visoko kvalitetne zdrave dietne prehrane, testirane na UKC, brezplačno zdravljenje.

Na žalost bolezen lahko prizadene prav vsakogar. Prizadela je mene, lahko tudi vas, ali katerega od članov vaše družine. Delo Društva za boj proti sladkorni bolezni Ljubljana je torej življenjsko važno, čeprav je odvisno izključno od prostovoljnih prispevkov in članarine.

Prosim, pomagajte nam premagati diabetes tudi s svojimi prispevki že danes in omogočiti normalno delo društva. Hvaležni bomo za vsako finančno pomoč, tako delovnih organizacij kot posameznikov, saj bo humanitarno delo našega društva učinkovitejše tudi z vašo pomočjo.

Ž.r. 50101-678-70167 Društvo za boj proti sladkorni bolezni, Ljubljana, Zarnikova 3

Veselimo se vsakega novega sodelavca, z roko v roki nam bo življenje lažje in lepše.

Sama sladkorna bolezen ne boli, ko zaboli je prepozno..., zato, lažje je preprečevati sladkorno bolezen kot zdraviti.

Predsednica društva:
Rozi Marolt

Salon zdravja in lepote

Salon zdravja in lepote na Steletovi 21 vodi višja fizioterapevtka Cvetka Brumen, ki nas je sprejela z mislijo: »Razložite ljudem, kaj vse te reči pomenijo, čemu služijo, da si ne bodo ustvarili napačne slike o nekakšnem lepotilnem ali celo čudodelnem salonu. Ne želim, da bi vse skupaj izpadlo kot poceni reklama,« je še dodala.

Salon na Steletovi 21 je odprt od lanske spomladi, ko je fizioterapevtka Cvetja Brumen odprla popoldansko obrt ob svojem rednem delu. Triindvajset let je namreč delala kot višja fizioterapevtka v različnih zdravstvenih ustanovah – ljubljanskem Kliničnem centru, Zavodu za usposabljanje invalidne mladine in nazadnje v Zdravstevenem domu Kamnik. Ob rednem delu, ki se mu je predajala z vsem svojim srcem, je že pred leti začela obiskovati tečaje akupresure, bioenergije,... Po štirih letih obiskovanja vseh vrst tečajev (večino v Zagrebu konec tedna) in nakupu vseh potrebnih naprav se je lani jeseni odločila, da se popolnoma posveti svojemu hobiju, da ne rečemo poslanstvu: pomagati ljudem k boljšemu zdravju in dobremu počutju.

»Z malodane vsemi terapijami sem začela že pri svojem rednem delu v zdravstvene domu. Tudi tam so se že pokazali prvi uspehi. Predvsem pa moram povedati, da vsako terapijo preizkusim na sebi. In če ni rezultatov, če zadevi ne verjamem sama, če se ne izkaže za dobro pri meni oziroma mojih najbližjih, je tudi pri strankah ne preizkušam. V vseh primerih sem rezultate dosegla z veliko vztrajnostjo, voljo in veliko ljubeznijo do dela.« Ročna masaža, limfna drenaža, akupresura,... Vse to so postopki pri zdravljenju, ki jih redna fizioterapija v zdravstvenih domovih ne uporablja. So pa zelo koristne terapije. Akupresura na primer pri bolezni preusmeri energijo iz določenih delov-centrov, kjer je zaloga energije večja, na dele telesa, kjer je energije premalo, in kjer se pojavi bolečina ali drug vzrok za slabo počutje človeka. Opišimo torej glavne dejavnosti, s katerimi se ukvarja Cvetka Brumen v svojem salonu, kamor vsaj polovico strank (pacientov) prihaja zaradi zdravja (oziroma določenih težav z njim), ostala polovica pa tam išče sprostitve, krepitev mišic, ki neposredno tudi preprečujejo razne okvare (hrbtenica!).

Limfna drenaža je vrsta ročne masaže, ki pride v poštev pri oteklinah, kroničnih vnetjih respiratornega trakta (bronhitisi, astme, sinusitisi), paradontozi, glavobolih, migreni, zaprtju, aknah, celulitu, izpadanju las in v regenerativne namene. Z limfno drenažo dosežemo z določenimi gibi izločanje toksičnh snovi v limfne železe. »Taka masaža nekako prečisti telo, naj pa poudarim: ni treba, da kaj boli, tudi preventivno je limfna drenaža zelo priporočljiva, predvem pa se po njej, kot tudi po akupresuri, zelo dobro počutimo,« je povedala Cvetka Brumen.

Akupresura je namenjena hujšanju, odvajanju kajenja, migrenam, bolečinam v hrbtenici in ostalih sklepih, nespečnosti, zaprtju, kroničnim vnetjem respiratornega trakta, menstrualnim težavam, težav srednjih let, alergijam, depresijam (stanje strahu, brezvoljnosti). Kot vidimo, so bolezni skorajda iste, kot smo jih našteli pri prejšnji terapiji. Cvetka Brumen je povedala, da se vedno dogovori s pacientom, katero terapijo bo uporabila.

Ročna masaža (delna in celotna) se uporablja v relaksacijske namene, za pospešitev krvnega obtoka (vse priprave na voljo), uporabljajo pa jo predvsem športniki.

Cvetka Brumen je nakupila naprave, ki ji omogočajo dodatne terapije.

Protibolečinski stimulator – za razne bolečine v sklepih in mišicah. **Elekrostimualtor** – za krepitev in masažo mišic ter odstranjevanje maščobnih blazinic. Cvetka je povedala, da na napravo večinoma hodijo ženske za krepitev ohlapnih trebušnih mišic (preprečevanje poškodb hrbtenice), za povešene prsi in podobno.

Cvetka Brumen daje tudi inštrukcije za zdravilne in rekreativne vaje. In kot smo razbrali iz pogovora, človeku v prvi vrsti želi pomagati, predvsem pa je še vedno zdravstveni delavec, ki sedaj dela tisto, kar je ves čas tlelo v njej. Pravi, da jo veseli predvsem dober stik s strankami, ki večinoma pridejo povedati, če terapija uspe in ji s tem seveda pomagajo pri nadaljnjem zdravljenju.

ROMANA GRČAR

Cvetka Brumen pri opravljanju limfne drenaže. Na steni ji visi kar nekaj priznanj in diplom, predvsem pa za opravljene tečaje limfne drenaže, tečaj prve stopnje za balansiranje bioenergije, ročne masaže in kitajske akupresure.

Kupim zazidljivo parcelo nad 800 m² v okolici Kamnika. Tel. 340-203 (popoldne).

★ ★ ★

V varstvo vzamem otroka od 11 mesecev dalje. Naslov v uredništvu Kamniškega občana.

★ ★ ★

Dvosobno lastniško stanovanje zamenjam za večje. Ajdin Adrovič, Groharjeva 4, Kamnik.

★ ★ ★

Garažo kupim ali vzamem v najem z enoletnim predplačilom na Bakovniku, v bližini Klavčičeve ulice. Ponudbe na tel. 832-372.

Ob prerani izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, strica in bratranca

JOŽETA JERINA-BORISA

s Križa

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Posebej hvala dr. Milanu Kralju, sosedom in sorodnikom za vsestransko pomoč, gasilcem s Križa, pevcem, DO Slovenijales Radomlje in g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: žena Julka, sin Boris z družino in drugi njegovi

december 1988

LJUBI MAMI

MARIJI PIRŠ

V SLOVO

Pod brezo domačo si rada sedela,
žę dolgo si tam svoj svet mali imela.
Vanj si verjela, ker sonce te toplo je grelo,
bolesti ti proč je odvelo.
Breza domača zdaj samuje,
tvoje bolečine, upe nič več ne pestuje.
Ah, kako žaluje!
Še se sončni žarek v brezo domačo bo ujel,
a preljuba mama naša, koga zdaj bo grel?

TVOJI

ZAHVALA

Dne 9. decembra 1988 nam je umrla naša draga

FRANČIŠKA MAZOVEC

Mlinarjeva teta s Perovega

Vsem, ki so se ob slovesu s toplo mislijo poslovili od nje in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, se iskreno zahvaljujemo. Prisrčna hvala g. župniku in g. Štefanu za lepo opravljen pogrebni obred. Iskrena hvala prof. Mariji Holcer in njeni hčerki za občuteno zaigrano »Ave Marija« in prof. Janezu Majcenoviču za prelepo zapeto pesem zadnjega slovesa ter pevcem za pesem pri kapelici. Enaka zahvala velja tudi govorniku DU Kamnik.

Žalujoči vsi njeni

Kamnik, december 1988

Grob mrtvega ne krije,
mrtvega ni v grobi,
počiva v naših srcih,
v zemeljski podobi.
(Kochanowski)

Ob bolečem in mnogo preranem slovesu od našega malega

URBANA ZABAVNIKA

iz Zg. Stranj 2/a

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, sodelavkam in sodelavcem iz Utoka in Orodjarstva Repanšek za vso pomoč, izrečena sožalja, darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo osebju ZD Kamnik, Mestni otroški bolnišnici Ljubljana in Pediatričnemu oddelku UKC Ljubljana za požrtvovalno zdravljenje, g. župniku Romanu za lepo opravljen pogrebni obred in otroškemu cerkvenemu pevskemu zboru iz Stranj za lepo petje. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Njegovi: ati, mamica, bratec Gašper, sestrica Špela in drugo sorodstvo

Stranje, Kregarjevo, Tunjice, Šmarca, Šmartno v Tuhinju, december 1988

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, brata in strica

JOŽETA KOROŠCA

iz Bele pri Motniku

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in sodelavcem iz DO Utok za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala g. župniku za lepo opravljeni obred in pevcem za ganljivo petje. Posebna hvala dobrim sosedom, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in nudili vsestransko pomoč.

Žalujoči vsi njegovi

Bela, Kamnik, Ormož, Radomlje, december 1988

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in tasta

JERNEJA ŽAGARJA

z Okroglega

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem, sodelavcem iz DO KIK in Alprem ter sorodnikom, še posebej pa Janotu in Mirotu Uršiču, za pomoč v težkih trenutkih, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Krajevni skupnosti Kamniška Bistrica se zahvaljujemo za posip ceste. Posebno zahvalo izrekamo dr. Sedlaku in patronažni sestri Sonji za pomoč med njegovo boleznijo, predsedniku Krajevne organizacije ZZB NOV Kamniška Bistrica-Godič Francu Uršiču za poslovilne besede, pevcem za ganljivo petje in gospodoma župnikoma za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči vsi njegovi

Okroglo, Nemčija, december 1988

ZAHVALA

Ob nepričakovani in boleči izgubi naše drage žene, mame, stare mame, sestre in tete

MARIJE HRIBAR

rojene JEGLIČ
z Novega trga 43

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sodelavcem, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala g. župniku za opravljen pogrebni obred, pevcem in govorniku Društva upokojencev Kamnik za poslovilne besede.

Žalujoči: vsi njeni

Kamnik, november 1988

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je v 65. letu starosti zapustil dragi mož, oče, dedek, brat in stric

FILIP STRMŠEK

iz Bele pri Motniku

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, sodelavcem TOK Gozdarstva Kamnik in DO Kočna Kamnik, znancem za pomoč v težkih trenutkih, podarjeno cvetje in izrečena sožalja, govornikom za besede slovesa, pevcem in gospodu župniku. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Fanika, hčerki Marica in Helena z družinama, sestri Ivica in Micka, nečaki in nečakinje

Bela, Špitalič, Kamnik, Celje, december 1988

V 61. letu nas je nenadoma zapustil dragi mož, oče in stari ata

JOŽE SUŠIN

z Duplice, Jakopičeva 23

Najiskreneje se zahvaljujemo vsem sostanovalcem z Jakopičeve 23, 24 in 26, sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, poklonjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej toplo se zahvaljujemo OO ZZB NOV Kamnik, Društvu invalidov Kamnik, govornikoma za ganljive besede slovesa, pevcem in g. župniku za pogrebni obred.

Žalujoči: žena Albina, sin Bojan z družino in drugo sorodstvo

December 1988

ZAHVALA

V 93. letu nas je zapustila naša draga mama

GENOVEFA POLJANŠEK

iz Kamnika, Prešernova 4

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v dnevih žalosti izrazili sočustvovanje, ji podarili toliko prelepega cvetja in nam nesebično pomagali. Zahvaljujemo se tov. Merčunu in Modicu za nepozabne poslovilne besede, s katerimi sta osvetlila njeno življenjsko pot, praporščaku ZB Kamnik, pevcem Solidarnosti za občuteno zapete pesmi in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Ob tako številnem spremstvu k večnemu počitku smo začutili, da vas je veliko, ki ste našo mamo poznali in jo imeli radi. Še enkrat vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Vsi njeni

Kamnik, december 1988

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

JANEZA PANČURJA

iz Kostanja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vso pomoč, darovano cvetje in izrečena sožalja. Posebna zahvala krajevni org. ZZB NOV Šmartno-Hruševka in drugim borčevskim organizacijam, kakor tudi tovarišu Ivanu Močniku za poslovilne besede, cerkvenemu pevskemu zboru za ubrano petje, gospodu župniku za lep nagovor in opravljen pogrebni obred. Še enkrat hvala vsem, ki ste našega očeta imeli radi, ga spoštovali, v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot in ga skupaj z nami ohranjate v spominu.

Žalujoči vsi njegovi

Kostanj, Šmartno, Veliki Jelnik, Študa, Tirosek, januar 1989

Nenadoma nas je zapustil naš dragi mož, oče, stari ata, brat in stric

FRANC BEDIČ

z Duplice, Jakopičeva 21

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem iz DO Stol in Eta za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala predstavnikoma DO Stol in Društva upokojencev Kamnik za lepe besede slovesa in duhovniku za pogrebni obred.

Žalujoči vsi njegovi

Duplica, Sovinja Peč, Ljubljana, Idrija, Šalovci, Petrovci, Avstralija, januar 1989

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, sestre, tete, babice in prababice

FRANČIŠKE HOČEVAR

iz Mekinj, Drnovškova 5

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Zahvala tudi g. župniku za opravljeni obred in pevcem za zapete pesmi.

Žalujoči njeni

december 1988

ZAHVALA

Ob zadnjem slovesu od našega dragega ata

JANEZA ZUPANCA

s Cankarjeve 8

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in našim sosedom Bavdkovim za vso pomoč, izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo zdravstvenemu osebju ZD Kamnik za vso skrb in nesebično pomoč pri zdravljenju njegove težke bolezni, sodelavcem iz DO Ideja, Stol, TOZD 3, njegovim prijateljem iz Komunalnega podjetja Kamnik, pevcem, gospodu župniku za svečano zadnje slovo, govornikoma tov. Merčunu in tov. Modicu za lepe besede slovesa.

Žalujoči vsi njegovi

Kamnik, januar 1989

Ni smrt tisto, kar nas loči
in življenje ni, kar druži nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so razdalje, kraj in čas.
(Kavčič)

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega

MIHE ŠKOFICA

iz Šmarce, Kamniška 75

se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v času njegovih in naših težkih dni stali ob strani, vlivali upanje, nas tolažili, razumeli in pomagali. Hvala za cvetje, izrečena sožalja in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena, otroci in drugo sorodstvo

Naši himalajci spet doma

V četrtek, 8. decembra, se je vrnila iz Tibeta slovenska himalajska odprava, ki je priplezala na 8201 m visoki ČO-OJU na kitajsko-nepalski meji po novi smeri. Od vseh 68 odprav, ki so bile v pomonsumskem obdobju v Himalaji, je edino ta odprava dosegla vse zastavljene cilje. Glede na dosežen uspeh: prvenstvena smer v še popolnoma deviški steni, je po izjavi Miss HAWLY, ki živi v Katmanduju in ima nedvomno najboljši pregled nad dogajanji v Himalaji, to dejanje naših alpinistov največji alpinistični dosežek tega obdobja. Torej vsaj ena dobra vest, ki povečuje ugled Jugoslavije na tujem.

Odprava je imela 8 članov, dobra tretjina je bila iz kamniškega alpinističnega odseka: RADO NADVEŠNIK, MARKO PREZELJ in TONE ŠKARJA. Prva dva sta bila v plezalski ekipi, Škarja pa je pomagal povsod, kjer je bilo potrebno. Takoj po prihodu domov smo se pogovarjali z našimi člani in ti so nam povedali nekaj o odpravi:

»Po raznih zapletih, ko je že vse kazalo, da odprave ne bo, smo večina odšli 5. oktobra iz Ljubljane. Grošelj je šel že prej, Škarja pa pozneje. Da pa smo sploh lahko odšli, je nedvomno ogromna zasluga Toneta Škarje, ki je zadnji hip uspel dobiti garancijo za finančni del odprave,« je povedal Marko. Iz Katmanduja je odprava nadaljevala pot šele po petih dneh. Čez kitajsko-nepalsko mejo so šli 12. oktobra in 18. so bili v bazi. Še isti dan so začeli z delom na hribu. V naslednjih dneh so postavili še 4 tabore: tabor 1 5850 m, kar je bilo komaj 550 m nad bazo, toda več kilometrov daleč. Tabor 2 je bil 6200 m visoko in tam je bil pravzaprav pravi vstop v steno. 7200 m visoko je bil tabor 3 in na 7550 m še tabor 4. Nekje so postavili šotore, drugje pa so izkopali snežne luknje.

Prvi »juriš« na vrh sta naredila Marko Prezelj in Iztok Tomazin. Iz baze sta šla 29. oktobra. Do takrat je bil postavljen že tabor 2 in napete vrvi do višine 6800 m. Marko in Iztok sta nato postavila tabor 3 in napela vrvi do višine 7100 m. En dan sta počivala v taboru 3, nato pa je moral Marko zaradi izčrpanosti sestopiti. Iztok pa je počival še en dan in nato v solo vzponu 1. novembra dosegel vrh. Med tem časom je priplezal v tabor 3 tudi Rado Nadvešnik z Blažem Jerebom, vendar sta morala zaradi pomanjkanja opreme sestopiti.

Marko in Rado sta bila nato v bazi dva dni. Med tem časom sta prišla na vrh Viki Grošelj in Jože Rozman. Naša dva fanta sta odšla iz baze 5. decembra in po treh dneh plezanja dosegla vrh. V zgornjem delu sta plezala naravnost na rob stene, kakor je storil tudi Tomazin, medtem ko so se drugi raje izognili temu približno 500 m visokemu, strmemu ozebniku s prečenjem v smer prvopristopnikov, ki je precej lažja. Marko je nato sestopil do tabora 2, Rado pa zaradi ozeblin do tabora 1. Naslednji dan sta bila oba v bazi. Med tem sta prišla na vrh še Blaž Jereb in Roman Robas, ki je bil tudi vodja odprave.

Še to so nam povedali: »Stena je visoka 2000 m, nagnjena je približno za 50°C. Smer, ki smo jo preplezali, je pete težavnostne stopnje. Je relativno zelo varna, ker ni veliko padajočega ledu ali kamenja. Zato smo pa imeli peklenski mraz, ki ga je v višjih legah še povečeval močan veter. V bazi je bilo do −25° C, na višini 8000 m pa je bilo po poročilih radia Katmandu tudi do −50° C. Zato tudi ni čudno, da so vsi, ki so bili na hribu, razen Marka, dobili ozebline po rokah, nogah ali nosu. Te naj ne bi bile hude, tako da verjetno ne bo potrebno nikomur ničesar odrezati, toda mraz je bil resnično peklenski. Vrvi smo napeli samo do tabora 3. Sneg je bil pa v večini stene tak, da smo se vdirali tudi do kolen.«

Fantje še urejajo svoje vtise in ko jih bodo uredili, bodo verjetno tudi kaj napisali. Prav gotovo pa bodo z barvnimi diapozitivi in predavanjem predstavili odpravo tudi širšemu občinstvu.

Odprava je dosegla nedvomno resnično velik uspeh: v 15 dneh ji je uspelo preplezati 2000 m visoko steno po smeri pete težavnostne stopnje in to v nadmorski višini od 6200 do 8200 m. Pri tem so plezali v steni, ki do takrat praktično še ni bila odkrita. Severna stena ČO-OJUA je približno 6 km široka in 2 km visoka. Stena, v kateri še ni preplezana nobena smer, je danes že prava redkost. Zato tudi naši alpinisti, ki so že bili nekajkrat v Himalaji, menijo, da je ta odprava res dosegla velik uspeh, tako zaradi kratkega časa, v katerem so prišli na vrh, velikega števila ljudi na vrhu, kakor tudi zaradi preplezanja nove smeri in odkritja stene.

Toda sedaj, ko so že doma, čaka fante še ena težavna »stena«, ki pa jo bodo lahko premagali samo s pomočjo drugih. Zbrati morajo namreč še 14.000 USD, da pokrijejo celotne stroške odprave. Pri tem se spodobi, da jim res vsi pomagamo, saj so veliko naredili tudi za jugoslovanski ugled v svetu. Bojč

Spominski pohod na Dražgoše

Planinci iz Kamnika in okolice so se tudi letos 8. januarja podali na Dražgoše. Tu je vsako leto spominska slovesnost. Januarja 1942 je tu padlo več borcev NOV, še več pa sovražnih nemških vojakov, ki so želeli zatreti upor. Po ostrih bojih so Nemci vas Dražgoše zavzeli, jo požgali, prebivalce pa pregnali in tudi streljali.

Poln avtobus planincev je krenil iz Kamnika zgodaj zjutraj. V Soteski so kolena zagrizla strmo v hrib. Ustavili so se na Rovtarici. Po krajšem počitku in prigrizku so odšli proti Dražgošam. Obiskovalci so prihajali iz različnih smeri. Najdaljšo pot so imeli pohodniki, ki so krenili iz Pasje ravni že ob 11. uri ponoči in prispeli na Dražgoše ob 9. uri dopoldne. Pot kamniških planincev je bila dolga štiri ure.

ŠTANE SIMŠIČ

Trim liga v rokometu

Novembra se je začela pod okriljem ZTKO in OOS in v organizaciji Rokometnega kluba Kamnik **trim liga** v rokometu. Na tekmovanje se je prijavilo 12 ekip, zato smo se na žrebanju dogovorili, da ekipe razporedimo v štiri predtekmovalne skupine; v nasprotnem primeru bi morali odigrati veliko tekem (66), kar pa v omejenem, rezerviranem času v hali ne bi bilo izvedljivo. Ekipe v prvih predtekmovalnih skupinah so vse tekme odigrale v soboto, 10. novembra; ekipe v drugih dveh skupinah pa naslednjo soboto.

Rezultati:

SKUPINA A

Utok : Titan 11:7 (6:4); Titan : Alprem 15:12 (8:7); Alprem : Utok 5:5 (1:1). Vrstni red: 1. Utok 3 točke (16:12); 2. Titan 2 točki (22:23); 3. Alprem 1 točka (17:20).

V skupini A je bila zanimiva ekipa Titana, ki je nastopila samo s štirimi igralci, pa je kljub vsemu z ekipo Alprema iztržila ugoden rezultat.

SKUPINA B

OK ZSMS – Lepik team: Čelik 17:12 (8:3); Čelik : Klošarji 23:9 (13:4); Klošarji : OK ZSMS – Lepik team 9:9 (6:3). Vrstni red: 1. OK ZSMS – Lepik team 3 točke (26:21); 2. Čelik 2 točki (35:26); 3. Klošarji 1 točka (18:32).

Prijetno je presenetila ekipa Klošarjev, ki so jo sestavljali učenci šestih razredov, torej igralci, mlajši od trinajst let. Brez strahu in z veliko borbenosti so se postavili po robu mnogo večjim, starejšim, močnejšim in izkušenejšim igralcem. Čez pet let bo verjetno vrstni red v podobni skupini popolnoma drugačen.

SKUPINA C

Vecchia Romagna kings: DUK 16:11 (8:3). All stars : Vecchia Romagna kings 7:15 (3:7); DUK : All stars 12:6 (4:1). Vrstni red: 1. Vecchia Romagna kings 4 točke (31:18); 2. DUK 2 točki (23:22); 3. All stars 0 točk (13:27).

Vsi zvezdniki (All stars) so se na trenutke pokazali v izredni luči, zlasti v obrambi. Če omenimo, da so še vsi osnovnošolci, se kamniškemu rokometu obetajo boljši časi, zlasti če vemo, da sta obe boljši ekipi praktično celo tekmo igrali s polno močjo.

SKUPINA D

Prosveta : Knofki 20:5 (7:3); Knofki : Elektro Grzinčič 9:16 (6:10); Elektro Grzinčič : Prosveta 13:9 (6:3). Vrstni red: 1. Elektro Grzinčič: 4 točke (29:18); 2. Prosveta 2 točki (29:18); 3. Knofki 0 točk (14:36).

Ekipa Knofkov je prikazala zanimiv rokomet in z duhovitostjo zabavala gledalce. Ta ekipa je bila poleg DUK-a tudi edina mešana, kar pomeni, da so nastopile tudi tri ženske.

Najzanimivejša in hkrati zadnja tekma je bila med Prosveto in Elektro Grzinčič, ki so jo slednji po boljši igri tudi dobili, toda Prosvetarji so obljubili revanš. To je popolnoma možno, kajti med osem najboljših sta se uvrstili po dve ekipi iz vsake predtekmovalne skupine. Zadnjeuvrščene ekipe iz vsake predtekmovalne skupine pa se bodo teden prej pomerile za razvrstitev od devetega do dvanajstega mesta.

GOL

Odbojkarji se dobro držijo

Že od oktobra dalje kamniški najboljši odbojkarji tekmujejo kot novinci v II. ZOL-zahd. Malo pred pričetkom te prvenstvene sezone jih je zaradi boljših finančnih pogojev zapustil sicer odlični trener prof. Zadražnik in odšel trenirati Novomeščane. K sreči je klubu uspelo pridobiti enega naših najboljših trenerjev, mag. Viktorja Krevsla, sicer trenerja slov. mladinske reprezentance, bivšega najuspešnejšega trenerja jugoslovanske reprezentance, ki je še lani treniral špansko državno reprezentanco.

Pod tako dobrim vodstvom so fantje, ki tudi letos tekmujejo pod imenom svojega glavnega mecena tovarne Titan, še napredovali. Dosedaj so odigrali že 11 prvenstvenih tekem. Od teh so jih 6 dobili in sicer najprej doma z Bledom 3:0, nato z lanskoletnimi prvoligaši Mostarjem-Vazduhoplovstvom 3:1, proti Čeliku 3:0 in še naknadno 3:1 proti Novem Zagrebu in proti žilavim igralcem Kaknja, ter 3:0 proti Slavoncem iz Pakraca. Izgubili pa so z bivšimi člani I. zvezne lige Ljubinjem s 3:1 (ob zelo pristranskem sojenju proti Kamniku) ter Jedinstvom-Interplet iz Brčkega s 3:0. Proti Pionirju iz Novega mesta so igrali brez obolelega odličnega Grege Hribarja in izgubili s 3:0. Na Reki so zaigrali zopet odlično in le tesno izgubili s 3:2 (14, −9, 6, −12, 12) proti sicer poprečno precej višji ekipi, v Kanalu so v zadnji tekmi jesenskega dela s Salonitom izgubili s 3:0.

Po enajstih kolih so fantje na odličnem 6. mestu z 12 točkami (21:18), za Pionirjem (20 točk), Interpletom (18), Ljubinjem (18), Salonitom (16), Kaknjem 12 (24:19) in pred Reko 12 (19:19), Bledom (8), Čelikom, Novim Zagrebom (oba po 6 točk), Mostarjem (4 točke) in Pakracem (0).

Sedaj igrajo v ekipi: Grega Hribar, Marjan Novak, Janez Slabajna, Mitja Matjan, Franci Obolnar, Grega Kumer, Matjaž Tilinger, Peter Hribar, Mirko Matjan in Robi Jenčič; pri vojakih sta Matej Škorjanc in France Korošec; zaradi pošodbe kolena ne igrajo Aleš Škorjanc, Miran Mrak in Damjan Resanović, medtem ko sta odšla Ungar in Albreht: Samo Hajdinjak pa je najboljši v II ekipi, ki letos zelo uspešno tekmuje v II. SOL – Center (3. mesto med 8 ekipami v jesenskem delu).

Fantje pridno trenirajo; od 11. do 15. januarja, so bili na kondicijskih pripravah, skupaj z Beldom, na Mežaklji, skrbijo jih edinole finance. Ker imajo razmeroma lepe uspehe, upajo da jih bodo v bodoče kamniški kolektivi še bolj podprli kot dosedaj, da bi tako lahko v Kamniku ohranili ta zares visoki nivo ekipnega športa. Vsem svojim zvestim navijačem in seveda mecenom želijo mnogo sreče in uspehov v novem letu.

– an

DEŽURSTVA ŽIVILSKIH TRGOVIN V LETU 1989

sobota, od 13.–19. ure		nedelja, od 8.–11. ure	
21. 1.	Emona, Moste	22. 1.	Emona
28. 1.	Mercator, Komenda	29. 1.	Mercator
4. 2.	Metka, Duplica	5. 2.	Metka
11. 2.	Market, Šmarca	12. 2.	Market
18. 2.	Zaprice, Moste, Stranje	19. 2.	Zaprice
25. 2.	Bakovnik, Komenda	26. 2.	Bakovnik
4. 3.	Emona, Duplica	5. 3.	Emona
11. 3.	Mercator, Šmarca	12. 3.	Mercator
18. 3.	Metka, Moste, Stranje	19. 3.	Metka
25. 3.	Market, Komenda	26. 3.	Market
1. 4.	Zaprice, Duplica	2. 4.	Zaprice
8. 4.	Bakovnik, Šmarca	9. 4.	Bakovnik
15. 4.	Emona, Moste, Stranje	16. 4.	Emona
22. 4.	Mercator, Komenda	23. 4.	Mercator
29. 4.	Metka, Duplica	30. 4.	Metka
6. 5.	Market, Šmarca	7. 5.	Market
13. 5.	Zaprice, Moste	14. 5.	Zaprice
20. 5.	Bakovnik, Komenda, Stranje	21. 5.	Bakovnik
27. 5.	Emona, Duplica	28. 5.	Emona
3. 6.	Mercator, Šmarca	4. 6.	Mercator
10. 6.	Metka, Moste	11. 6.	Metka
17. 6.	Market, Komenda, Stranje	18. 6.	Market
24. 6.	Zaprice, Duplica	25. 6.	Zaprice
1. 7.	Bakovnik, Šmarca	2. 7.	Bakovnik
8. 7.	Emona, Moste	9. 7.	Emona
15. 7.	Mercator, Komenda, Stranje	16. 7.	Mercator
22. 7.	ZAPRTO	23. 7.	Metka, Duplica
29. 7.	Market, Šmarca	30. 7.	Market
5. 8.	Zaprice, Moste	6. 8.	Zaprice
12. 8.	Bakovnik, Komenda	13. 8.	Bakovnika
19. 8.	Emona, Duplica, Stranje	20. 8.	Emona
26. 8.	Mercator, Šmarca	27. 8.	Mercator
2. 9.	Metka, Moste	3. 9.	Metka
9. 9.	Market, Komenda	10. 9.	Market
16. 9.	Zaprice, Duplica, Stranje	17. 9.	Zaprice
23. 9.	Bakovnik, Šmarca	24. 9.	Bakovnik
30. 9.	Emona, Moste	1. 10.	Emona
7. 10.	Mercator, Komenda	8. 10.	Mercator
14. 10.	Metka, Duplica, Stranje	15. 10.	Metka
21. 10.	Market, Šmarca	22. 10.	Market
28. 10.	Zaprice, Moste	29. 10.	Zaprice
4. 11.	Bakovnik, Komenda	5. 11.	Bakovnik
11. 11.	Emona, Duplica	12. 11.	Emona
18. 11.	Mercator, Šmarca, Stranje	19. 11.	Mercator
25. 11.	Metka, Moste	26. 11.	Metka
2. 12.	Market, Komenda	3. 12.	Market
9. 12.	Zaprice, Duplica	10. 12.	Zaprice
16. 12.	Bakovnik, Šmarca, Stranje	17. 12.	Bakovnik
23. 12.	Emona, Moste	24. 12.	Emona
30. 12.	Mercator, Komenda	31. 12.	–

ABC POMURKA
TP »KOČNA«

Novi kamniški alpinisti

Decembra vsakega leta se zberejo člani kamniškega alpinističnega odseka v Kamniški Bistrici, da v prijetnem vzdušju naredijo zaključek celoletne sezone. Na tem zboru pogledajo barvne diapozitive s tur preteklega leta, podelijo priznanja in »sprejmejo« nove alpiniste. *Tako je bilo tudi letos.*

V soboto, desetega decembra zvečer so se zbrali v lovski koči v Kamniški Bistrici. Najprej so pogledali diapozitive, ki so jih pokazali Matjaž Wiegele s plezanja v Walkerjevem stebru, Janez Benkovič z ogledne odprave pod Mount Everest s tibetanske strani, Marjan Kregar s Kornatov in vzpona na Daulagiri in Marko Prezelj z vzpona na ČO-OJU. Priznanje za največ preplezanih smeri sta dobila pri članicah DARJA JENKO, pri članih pa BOJAN POLLAK. Posebno priznanje je dobil MARJAN KREGAR za prvi kamniški osemtisočak. On je namreč prvi član kamniškega alpinističnega odseka, ki mu je uspelo stopiti na vrh, višji od 8000 m. Priznanje za najboljši vzpon kamniškega AO v letu 1988 sta dobila RADO NADVEŠNIK in MARKO PREZELJ za vzpon po severni steni ČO-OJA, ki sta ga naredila kot člana slovenske himalajske odprave.

Po tem resnem in slovesnem delu večera se je začel »sprejem« oziroma »krst«. Trije kamniški pripravniki so uspešno naredili alpinistični izpit in tako izpolnili še zadnji pogoj, da se jim lahko podeli naziv ALPINIST z vsemi pravicami in dolžnostmi, ki iz njega nato sledijo. Kakor je bil prejšnji izpit resen in težaven, saj so morali fantje dokazati, da obvladajo celoten spekter znanj, ki so potrebna za varno delovanje na tem področju, tako teoretično kot tudi praktično, je bil »sprejem« namenjen predvsem sprostitvi. Vendar to bolj sprostitvi vseh prisotnih, ne pa tudi treh »trpinov«. Ti so morali še zadnjič dokazati, da so sposobni potrpeti še kaj drugega, kot dolgotrajne fizične in psihične napore. Pred izbrano komisijo so se morali »pravilno« obnašati, »pravilno« odgovarjati na vprašanja in tako lepo naprej po protokolu in tradiciji. Seveda je bilo tako obnašanje kot tudi odgovori itd. »nepravilno« in, ker so tukaj člani in članice alpinističnega klana še precej konzervativni in še niso prevzeli modernejših prevzgojnih in učnih metod, so bili »trpini« oziroma »zelenjava«, kakor so jih imenovali, deležni obilnih padavin po delu telesa, kjer *hrbet izgubi svoje pošteno ime. In, ko* je bilo to mimo, je morala »zelenjava«, tik preden ni bila to več, popiti še kozarec posebej zanjo pripravljene pijače. Letos menda ni bila kaj posebnega, saj je bila sestavljena samo iz vina, žganja, popra, acitronke in čilija.

In kdo so bili ti trije letošnji trpini oziroma novopečeni alpinisti? To so: ROMO DROLEC, MATJAŽ WIEGELE in SANDI ZORIČ.

MOŠKI FRIZER
«Renata»

DELOVNI ČAS
OD 11. DO 19. URE
SOBOTA OD 7. DO 11. URE

RENATA JANČIČ,
LJUBLJANSKA 21,
61240 KAMNIK

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.